

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADÎYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı: 41/Mayıs 1985/2.-DM.

TÛM PASİFİKASYON UYGULAMALARINA RAĞMEN

SİLAHLI DİRENİŞİMİZ YÜKSELİYOR

Partimizin doğru devrimci çizgisinden kaynaklanan ve yıllardır, yoğun bir çaba, fedakarlık, azim ve sebatla yürütülen çalışmalarının bir ürünü olan 15 Ağustos saldırı ve direniş ruhu, hızından hiç bir şey kaybetmeksizin gelişimini sürdürmektedir. 1985 baharı ile birlikte, yeni bir atılımla daha üst bir evrede devam eden 15 Ağustos saldırı ve direniş ruhu, düşmana hiç beklemediği noktalarda ağır kayıplar verdirerek, çöküşünü daha da yakınlaştırmaktadır.

15 Ağustos devrimci atılımı, ülke ve dünya kamuoyuna ilan edildiğinde faşist generaller çetesi, muazzam ordu gücüne ve arkasındaki ABD emperyalizminin her türlü destek ve yol göstericiliğine dayanarak, bu adımı 72 saat içerisinde bitirebileceğini planlıyordu. Bu nedenle basından ve iletişim araçlarından sık sık "bölücü eşkiyalar dağlarda kısırıldılar, yakalanmaları an meselesi, mehmetchik enselerinde" vb. gibi haberler yayarak, kendisini umutlandırmıştır. Böylece bir yandan ordu saflarında moral gücünü yüksek tutmaya çalışırken, diğer yandan da halkta gelişen mücadeleye karşı umutsuzluk ve karamsarlığı yaygınlaştırarak, çabalarını sonuçlandırmak istemiştir. Sömürgeci faşist cuntanın böyle yaygın bir propaganda içinde olması, mücadelemiz halkondan ne kadar hayalci bir görüş içinde olduğunu göstermekle birlikte, aynı zamanda geçmişte bir

çok direniş adımının başına getirdiklerini, Partimizin ve bu atılımın da başına getirebileceklerini sandıklarını da ortaya koymaktadır. Fakat, günler geçtikçe silahlı direnişin daha da tırmandığı görüldüğü gibi, faşist cuntanın aldığı tüm tedbirlerin işlemeziği de ortaya çıktı. "Huzur Operasyonu" diye tabir edilen TC tarihinin en geniş ve en güçlü operasyonu boşa çıkartılıp, ardından geliştirilen "Güneş Operasyonu" da aynı akibete uğrayınca, sömürgeci-faşist cunta, savaşçı kabullenererek, daha değişik yöntemlere başvurmaktadır. İçişleri

Bakanı Yıldırım Akbulut, yaptığı açıklamalarda, "bir gerilla savaşı" verildiğinden bahsederken, tam da bu gerçeği dile getirmektedir. Sömürgeciler, başlangıçta çabuk bitirecekleri umuduyla hiç bir şeye saymadıkları veya böyle görünmeye çalıştıkları Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin gelişmesi karşısında bir savaşın verildiğini kabul etmek zorunda kaldılar. Yine yaptıkları çeşitli açıklamalarda bu savaşın kolay kolay hemen sonuçlandırılmayacağını da belirttikten geri durmadılar.

Devamı: 9. sayfada

Pişmanlık Yasası, TC'nin, PKK-ERNK Gerçeğine Dayattığı Provakasyon Ve Hukuki Yenilgisinin Resmi İtirafıdır

Genelde TC'nin, özelde 12 Eylül rejiminin faşist ruh ve mantığının sürüklediği çalınca girişimlerinin, tüm teorik ve pratik gelişim özelliklerinin bir sentezi olarak çıktandır sözü edilen; alelacele 1985 baharında parlamentodan bir günde geçirilen, kamuoyunda, "muhibirlik ve provakasyon kokuyor" diye tanımlanan "pişmanlık yasası"; aslında devrimci mücadelemiz ve Partimizin 1985 Newroz'undaki ERNK atılımına karşı çıkarılan en komplocu, en provakator, en insanlık düşmanı yöntemlerden ölümlü bir suç yumağının, TC'nin kendi tarihinde ilk defa resmen yasa seviyesindeki itirafı anlamını taşımaktadır.

Bu yasa'nın belki de dünyada eşine ender rastlanan ortam, dönem ve amaçları gibi oluşum özellikleri nedeniyle, halkımız ve devrimci kamuoyu açısından; dayandığı sosyal ve siyasal temel ruh ve mantık sistematiği gibi yönleriyle bir devlet olarak TC'nin niteliğinin incelenmesi ve sonuçlar çıkararak daha yakından anlaşılması için büyük önemi vardır.

Bu, herhangi bir yasa değildir. Böyle bir yasanın diğer bir çok alanda uygulanan yasalardan farkını görmek gerekir. Eğer tarihten eşine benzer bir örnek vermek gerekirse, bu yasanın, 1878 Almanya'sındaki anti-sosyalist yasa, 1905 Rus Devrimi sonrasında Çarlık

monarşisinin geliştirdiği yasa ile faşist yönetimlerin özellikle devrim karşıtı politikaları ve yasaların gelişmiş bir biçimi olarak değerlendirilerek gerektiği rahatlıkla anlaşılacaktır.

Herşeyden önce bu yasa, hangi koşulların ve dönemin ürünüdür?

12 Eylül rejiminin üzerinden neredeyse 5 yıl geçmektedir. Ve rejim en çok bu geçen 5 yılda korkuncu işkence ve katliamlar düzenledi. Görülmemiş baskı ve sömürü yöntemlerini dilediğince uyguladı ve bunda herhangi bir yasa tanımadı. Ama bu yıllarda her düzeyde, sayısız hayli kalabalık, en başta Anayasa olmak üzere siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel alanlara ilişkin yasaları da çıkarttı. Buna rağmen, "rejimin ekonomik, sosyal, siyasal yönden en çok istikrar kazandığı ve demokrasiye geçiş başarıyla tamamlandığı"nın iddia edildiği, özellikle de yurtdışında Türkiye'ye "gıpta ile bakıldığı, yabancı sermayenin gelmeye can attığı ve demokratik gelişmeyi ABD'nin anlayışla karşıladığı" (!), Batı-Avrupa'nın da bu yolda olduğu, Türkiye'nin geleceğinin çok parlak olduğu" türünden en yetkili ağızlardan yapılan açıklamalar arkasından, 1985 baharında böyle bir yasanın çıkarılması gündeme geliyor.

Devamı 6. sayfada

1985 Newroz'u Halkımızın Ulusal Birlik ve Direnme Ruhuyla Yaşandı

«1985 Newroz'unu geride bırakırken, Ulusal Kurtuluş Savaşımızın kazandığı büyük atılımlarla geleceğe daha güvenle bakan Kürdistanlı emekçiler, ERNK bayrağı altında sıkı bir biçimde kenetlenerek, direniş mücadelesine artan bir oranda katılıp, desteklerini sunacaklardır. İşte, 1985 Newroz'unun bir kez daha ortaya çıkardığı gerçek budur.»

Yazısı: 3. sayfada

★ Faşizme Karşı Büyük Zaferin 40. Yıldönümünde Artan Faşist Saldırganlık ve Dayatılması Gereken Görevler

Yazısı: 24. sayfada

İÇİNDEKİLER:

- İşveç Yönetiminin Yeni Bir Provakasyonu Sayfa: 2'de
- ERNK'yi Destekleme Yürüyüş ve Mitingleri Sayfa: 3'te
- Halkın Dilinden Yaşam ve Mücadele Sayfa: 4-5'te
- Kürdistan Kadınları Sömürgecilerin Boy Hedefi Sayfa: 11'de
- Partizanın Mektubu Sayfa: 19'da

AÇIKLAMA

PKK'NİN 8 ÖNDER SAVAŞÇISI

HAİNCE KATLEDİLDİ

Nisan 1985 ortalarında, Kuzey-Batı Kürdistan'a geçmek için yola çıkmış olan 8 önder kadromuzu, Türkiye ve Irak hudutunun kesiştiği Orta-Kürdistan'da, ajan-provakatorlerce düzenlenen haince bir komplo sonucu yitirmiş bulunuyoruz.

Partimiz önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, 21 Mart 1985'te Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin

-ERNK- ilanıyla birlikte yeni bir döneme girmiştir. Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizdeki bu gelişmede halkımız ve onun gerçek dostlarını sevince boğarken; yine birçok çevre ve gücü de açık bir şekilde rahatsız etmiştir. Ulusal Kurtuluş Mücadelemizdeki bu gelişmeler karşısında sadece açık düşmanlarımız ve onların uşağı işbir-

Devamı 8. Sayfada

IKP VE TKP KUKM'NE DAYATTIKLARI TASFİYECİLİĞİ TERK ETMELİDİRLERİ

«Halkımıza dost olması gereken egemen ulus devrimcileri de bu konuda sorumluluklarını yerine getirmiyorlar. Ulusal ve siyasal birliğimizin gelişmesi için olumlu bir çaba içine gireceklerine, onlar da aynen, ülkemizi sömürgeleştiren kendi burjuvaları gibi toplumsal zayıflıklarımızdan yararlanmaya çalışmaktalar ve böylece sorunlarımızın daha da ağırlaşmasına, birliğimizin sağlanmasına engel olmaktadır. Simdiye kadar bizi inkar ettiler. Fakat halkımız, mücadelesiyle kendisini dayatınca, bu kez de en utanmazcasına bundan faydalanmaya çalışıyorlar. Özellikle IKP ve TKP daha da ileri giderek KUKM ve öncü gücü PKK'yı tasfiye etmeye çalışıyorlar.»

Kürdistan halkı... ERNK gibi bir silaha kavuştuktan sonra, kendisini aşiret, din ve mezhep maskeleriyle aldatmaya ve kendi çıkarları için savaştırmaya, kölece yaşamının sürdürülmesinden başka bir anlam ifade etmeyen, direnmemeyi öğütleyen güçlere kanmayacak, kendisine ve öncü gücü PKK'ye yönelik komplo ve provakasyonları boşa çıkarmasını bilecek; kendi öz kurtuluşu için, siyasal birliğin ifadesi ve öncüsü olarak ERNK bayrağı altında savaşacak ve kazanmasını bilecektir...»

Yazısı: Orta Sayfada

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin (ERNK) İlanı ve Dayattığı Bazı Temel Görevler

«Aslında halkın önemli bir bölümünün mücadeleye katılma sorunları vardır. Yani halk savaşı da diyebileceğimiz bir ortam içinde mücadele etme durumu söz konusudur. Peki bu nedir? Açık ki bu, ilerde karışık gerilla savaşı biçiminde çıkacaktır. Çoğunlukla "gerilla" savaşı halk biçiminde tarif edilir. Gerilla, halkın savaşı biçimi ve silahlı örgütlenmesidir. Hızla böyle bir aşamaya doğru ilerlediğimiz gözönüne getirilirse, gerillaya yönelik hazırlık, köylülerin gerilla mücadelesine hazırlığı gündeme gelir. Bu, önümüzdeki yılların pratik bir sorunu olacaktır. O halde

halkın ve özellikle köylülüğün silahlı örgütlenmesinin bir biçimi olarak gerillaya hazırlık ve gerillanın Ulusal Kurtuluş Cephesinin askeri bir kolu olarak gelişmesi söz konusudur. Bu konuda Parti, henüz temel çekirdeklerini örgütlerken, gerillanın geliştirilmesine hazırlık için savaştıkları köylüleri şimdiden eğitmek, bunları derlemek amacıyla şimdiden savaştırmak, şimdiden içlerinden askeri komutanlar çıkarmak ve en iyilerini biraraya getirerek profesyonel devrimcilere dönüştürmek gibi görevlerle karşı karşıyadır...»

Yazısı: 21. sayfada

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesini (ERNK) Destekleme Yürüyüş ve Mitingleri Etkin Bir Kitle Katılımıyla Gerçekleştirildi

18 Mayıs 1985 günü 4000'in üzerinde Kürdistanlı emekçi ERNK'yi coşku ile selamladı.

21 Mart 1985'de kuruluşu ülke içinde ve uluslararası alanda çeşitli eylem biçimleriyle ilan edilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin, kitleler arasında derin bir coşku ve ilgiyle selamlandığı alanlardan biri olan Avrupa'da, yurtsever Kürdistanlı emekçiler, 18 Mayıs günü Almanya, Fransa ve Hollanda'da yapılan ERNK'yi destekleme yürüyüş ve mitingine etkin tarzda katıldılar.

8 Nisan'da başlatılan ERNK'yi Tanıtma Kampanyasının tamamlandığı tarih olan 18 Mayıs günü yapılan yürüyüş ve mitingler, Avrupa çapında büyük yankı uyandırdı.

önem bir kez daha ispatlanmıştır.

3000'i aşkın Kürdistanlı emekçinin katıldığı yürüyüş kitlelerinin kendiliğinden sağladığı örnek bir disiplinlilik içinde gerçekleştirilmiş, miting alanında ise coşku doruğa vardırılmıştır. Cephe'nin anlam ve önemi üzerine yapılan ve UKM'ne yönelik saldırıların da dile getiren siyasal konuşmanın ardından, FKBCD temsilcisi söz alarak, ERNK ve PKK ile dayanışma içinde olduklarını vurgulamıştır. Kitlelerin ilgiyle izlediği siyasal konuşmalardan sonra ulusal kurtuluşçu kültür programı kitlelerin coşkusunu daha da artırmıştır. Miting sonuna doğru yüzlerce yurtsever halaya kalkmıştır. Miting bit-

1985 NEWROZ'U HALKIMIZIN ULUSAL BİRLİK VE DİRENME RUHUyla YAŞANDI

21 Mart 1985'de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin ilanı ile birlikte daha güçlü bir anlam kazanan Newroz, yoğun bir coşku ve ulusal kurtuluş savaşına aktif bir destekle kutlandı. Bu yılki, Newroz'ların anlamı çok farklıydı. Halkımızın tarihten silinmek istendiği ve bunun için de her türlü teslimiyet ve ihanetin dayatılarak, özellikle de Newroz'da egemen kılınmak istendiği bir dönemde, ERNK'nin ilanı ile tarihsel direnme kararının verilmesi sonucu geliştirilmek istenen bu oyuna karşı da gerekli cevap en kahredici bir biçimde verildi.

Telesimiyetin egemen kılınmak istendiği günün bir atılımı döndürten PKK, Cephenin ilanı karayla Kürdistan halkını buna seferber etmenin tarihsel adımına da atmıştır. Telesimiyetin kahredildiği bir direniş günü olan Newroz, Kürdistan'da, Oradoğu'da, Avrupa'da kutlanıldığı diğer tüm yerlerde Ulusal Kurtuluş Cephesi'ne kavuşmanın sevincinin dile geldiği devrimci-direniş mücadelesine bağlılığın bir kez daha kanıtlandığı alanlar haline gelmiştir.

Newroz'u, Cephe'nin ilanı ve Bahar Atılımı ile karşılayan Kürdistan halkının mücadelesini engellemek için, gerek sömürgecilerden ve gerekse sivil-sicilsiz işbirlikçi usaklarından olsun gelişen yoğun saldırı ve kompolarla tanık olundu. Sömürgeci-faşist cunta, özel savaş, kontroreli faaliyetlerini kuralısz bir biçimde geliştirip, pısmanlık yasasını gündeme getirdiği bir dönemde, Avrupa'lara tunemiş ve Kemalizme işbirliğinde bir hayli ilerleyen Kürt küçük-burjuva işbirlikçileri ve inkarcı sosyal-şoven güçlerin de yoğun saldırılan gündeme geldi. Adeta hepsi elele vermişine, halkımıza Bahar Atılımını yaşatmayacaklarını belirtiyor ve devrimcileri PKK'den, HRK'den ayırmaya "boş yere canlarını tehlikeye atmayacağı" çağırıyordu. Cunta bunu televizyondan, basından işlerken, bunlar da dağıtıkları bildirilerde 3-4 sayfa geçmeyen paçavralarında dile getiriyorlardı. Cunta, bu hedefine ulaşmak için nasil her yolu kendisine mübah sayıyorsa, çoktan kendilerini pazarlığa çıkaran bu güçler de, en onursuz ve en alçak yöntemlere başvurarak, adı propagandanın geliştirilmesi başlıdır. Tabi, Avrupa'lı dostların "gösterdikleri ilgi ve yardım da" gözardı edilemez. Bir yerlerden yönlendirildikleri, ağır birliği etmişcesine papağan gibi aynı şeyleri tekrar etmelerinden açığı anlaşılabilir bu güçlerin, komplo ve saldırı-

ların tam da halkımızın, yüzyların köleliğini yıkmak için tarihi bir atığa kalktığı bir döneme denk getirilmesi tesadüf müdür? Bunları tanıyan veya tanıma fırsatı bulan okurlarımız cevap vermekte güçlük çekmeyeceklerdir. Benzer saldırılara biz 78'lerde, 79'larda ve daha sonraki yıllarda da karşı karşıya gelmiştik.

Saldırıların bu derece pervasızca geliştirilmesine ve alçakça kompoların uygulanmasına rağmen kitlelerin, Cephe'nin ilanında somutluk kazanan Bahar Atılımının ve ulusal kurtuluş savaşının yanında yer almalarını engelleyemediler. İşte bu yılki Newroz'lar boylesi bir ortamda kutlanmaktaydı. Bir yandan karşı-devrim tüm işbirlikçileriyle birlikte, tarih mezarlığına gitmemek için yoğun bir saldırıya geçerken, bunun karşısında ise, halkın özgüveninden başka desteği olmayan, kış şartlarının muazzam zorluğuna rağmen Bahar Atılımı ile şahlanan Ulusal Kurtuluş Savaşının öncü neferleri, PKK partizanları ve Kürdistan halkı bulunuyordu. Her iki tarafta kozlarını öne sürüyor, yaşamak için büyük uğraşlar gösteriyorlardı. Baharla birlikte atığa kalkan ulusal kurtuluş savaşçıları, sömürgecilerin tüm oyunlarını boşa çıkarırken, Kürdistan halkına da güven getirirdiler.

Boylesi yoğun mücadelenin yaşandığı bir ortamda, düzenlenen Newroz gecelerinin kitlelerden görüldüğü yoğun ilgi ve destek, HRK savaşçıları yanında olunduğundan bir ifadesi de oluyordu. Avrupa çapında düzenlenen 15 gecede yaşanan yoğun coşku ve sevinç bu gerçeğin dile getirilmesinden başka bir anlama gelmemektedir. ERNK'nin ilanı ve ardından geliştirilen devrimci-direniş eylemleriyle coşkunun daha da yükseldiği Newroz'lar, kitlelerin işbirlikçiliği ve teslimiyete hayır diyerek direnişin yanında yer almalarının kanıtıdır. Her ne kadar, Avrupa'da gerçekleştirilen geceler de olsa, bu eylemlerde ifadesini bulan coşkunun, 15 Ağustos atılımının ardından, Bahar Atılımı ile gelişme hızından hiç birşey kaybetmeyen Ulusal Kurtuluş Savaşımızın bir yansıması olduğu açıktır. Burada yaşanan coşkunun aynı zamanda, Kürdistan'da halkımızın içine girdiği coşku da olduğu iyi bilinmek zorundadır.

Sömürgecilerin ve işbirlikçilerin tüm karşı koyma çabalarına rağmen, engellenemeyen Newroz direniş gecelerinin tek tek değerlendirilmesine yeniden girme gereği görülmüyor. Fakat, kavranılması gereken bir noktanın açığa çıkarılması gerekmektedir.

masi gerekmektedir. Newroz'u sadece "eglenilmesi gereken" bir gün olarak lanse etmek isteyen küçük-burjuvaların tersine, halkımız bu günü savaşın yükseldiği günler olarak kutlamış ve bu anlamına sahip çıkmıştır. Sağdan-soldan devirme güçlerle geliştiklerini ilan edecek kadar alçakan küçük-burjuvaların kofluğu ve nemenem şeyler oldukları, bu süreçte bir kez daha ortaya çıkmıştır. Direnişin mücadelesinin kime hizmet ettiğini anlayamayacak kadar alçakan bu güçler, kendilerince uydurdıkları çok açık olan ve bir çocuğun dahi inanmayacağı bazı olayları bakanlar ederek, direnişçi Newroz'lara gölge düşürme çabası içine girdiler.

Ama artık gerçekler suyun yüzüne çıkmıştır. Bunu, yeniden batırma çabaları sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Halkımız 15 Ağustos eylemliliğiyle uyanmış ve gerçekten kendisi için mücadele eden gücün kimler olduğunu daha iyi kavramıştır. Bu gerçekler üzerinde oynanmış, tahrif etme çabalarının boş şeyler olduğu ortaya çıkmıştır. Bu nedenle daha öncekiler gibi, bu girişimler de sonuçsuz kaldı.

Bütün gecelere toplam 20 000 civarında bir kitle katılımı sağlanmış, yanısıra, ulusal kurtuluş mücadelesine sunulan 23 bin 393 DM'lik başkita kitlelerin desteğinin bir kanıtı olmuştur.

Uluslararası bir çok güç de, Newroz gecelerine katılarak, halkımızın yanında olduklarını, ERNK'nin ilanı ile birlikte içine girilen Bahar Atılımını desteklediklerini bizzat ifade ederek, dayanışmalarını sunmuşlardır.

Bahar atılımına yarışı bir şekilde kutlanan Newroz direniş geceleri, Kürdistan emekçilerin, reformizme, teslimiyete ve ihanete karşı verdiği cevap, Ulusal Kurtuluş Savaşına desteklerinin ifadesi olurken, halkımızın ulusal bağımsızlığı ve özgürlüğüne verdiği değer de kanıt durumundadır. Hiç bir engelleme çabasının bu yoldan halkımızı geri çeviremeyeceği böylece bir kez daha gösterilmiştir.

85 Newroz'unu geride bırakırken, Ulusal Kurtuluş Savaşımızın kazandığı büyük atılımlarla geleceğe daha güvenle bakan, Kürdistanlı emekçiler, ERNK bayrağı altında sıkı bir biçimde kenetlenerek, direniş mücadelesine artan bir oranda katılıp, desteklerini sunacaklardır. İşte, 1985 Newroz'unun bir kez daha ortaya çıkardığı gerçek budur.

***Yaşasın Direnişçi
Newroz Geleneğimiz!**

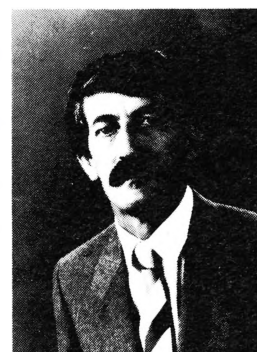
PROTESTO EYLEMLERİ YÜKSELİYOR İŞVEÇ YÖNETİMİ KINANIYOR

Yurtsever Kürt avukatı Hüseyin YILDIRIM'ın tutuklanması ardından, ERNK Avrupa Temsilciliği konuya ilişkin bir bildiri yayınlamaya, Kürdistan, Türkiye ve Avrupa'lı ılerici, demokrat ve faşizme düşman bütün kurum, çevre ve kişileri, protestoları yükseltmeye çağırıştır.

Bu çağırışı uyan Kürdistanlı yurtseverlerin geliştirdiği ve Avrupa kamuoyunda geniş yankılar uyandıran; gazete, radyo ve televizyonlarda haber olarak verilen eylemler şunlardır:

İsviçre; 24.5.1985'de Cenevre, Bern ve Basel'de protesto eylemlerini geliştiren yurtseverler, Basel'de İsviç Konsolosluğunu işgal etmişlerdir.

25.5.1985'de de Mannheim'de Af Örgütü'nün Kongresi salonuna gi-

ren Kürdistanlı emekçiler, açlık grevine başlamıştır.

28.5.1985'de ise;

Paris, Brüksel, Den-Haag, Hamburg, Berlin, Frankfurt'ta bulunan İsviç konsoloslukları kalabalık Kürdistanlı gruplarca işgal edilmiştir.

Aynı tarihte Hannover İsviç Konsolosluğu önünde silyah çelenk koyan kalabalık bir Kürdistanlı grup, protesto gösterisinde bulunmuştur. Bu amaçla aynı saatte Münster WDR bürosu işgal edilmiştir.

Yine, 29.5.1985'de Danimarka'daki İsviç konsolosluğu işgal edildi ve Bonn Büyükelçiliği önüne silyah çelenk konulmuştur.

Bu eylemlerin dışında, uluslararası bir çok ılerici kurum, parti, milletvekili ve demokrat şahsiyetin de, yazılı ve sözlü protestolarını yükselterek, İsviç yönetimini kınadıkları bildirilmektedir.

*

Kürdistan halkı ERNK'ye sahip çıkıyor, bu bayrak altında savaşıyor

miş, bu süre zarfında yapılan tüm tanıtma çalışmaları böylece en üst noktasına ulaştırılmıştır. Yüzlerce yurtsever emekçinin görev aldığı ve çalışmalarına canı-gönlünden katıldığı ERNK'yi Destekleme ve Tanıtma Kampanyası, yürüyüş propagandası ve hazırlıklarıyla en güçlü seviyeye çıkarılmış, dağıtılan yüzbinlerce bildiri ve asılan afişlerle yoğun bir propaganda zemini yaratılmıştır.

Duisburg: Federal Almanya çapında düzenlenen ERNK'yi destekleme yürüyüşü ve mitingi, 18 Mayıs Cumartesi günü Duisburg kentinde gerçekleştirildi. Toplanma alanına gelen ve haykırılan slogan, gösterilen coşku ile alanı bayram yerine çeviren Kürdistan halkının birlik ve savaş örgütü olan ERNK'yi desteklemek ve Cephe'nin gücünü dost-düşmana göstermek için bir araya gelen kitleler ellerindeki PKK, HRK ve ERNK sancak ve bayraklarıyla ve haykırıdıkları "Biji Partiya Karkerên Kurdistan", "Yaşasın KUCK", "Biji Serok Apo!" sloganlarıyla eylemci ve direnişçi güçlerini bir kez daha gösterdiler.

Oldukça düzenli ve disiplinli bir şekilde yürüyüşü geçen korteji, yürüyüş boyunca canlı ve dinamik bir şekilde hareket etmiş, gür sesle haykırılan sloganlar ortalığı cinlatmıştır. Önderliğe, mücadeleye ve ulusal bağımsızlığa olan bağlılığını bir kez daha dile getiren Kürdistanlı emekçiler, mezhep, din, dil ve asiret ayrımı yapmadan, Cephe esprisine uygun tarzda kaynaşmış ve kardeşçesine sergilenen yürüyüş eyleminde ulusal bütünlüğü verilen

mine doğru Cephe yemini tüm kitlelerle birlikte içilmiş, atılan savaş sloganlarıyla eylem sonuçlandırılmıştır.

Fransa-Paris: 18 Mayıs günü Fransa'nın başkenti Paris'te yapılan yürüyüşü de 400 civarında Kürdistanlı emekçi kitle katılmıştır. Büyük bir coşku içinde geçen yürüyüş ve miting eylemi, Avrupa çapında başlatılan ERNK'yi Tanıtma ve Destekleme Kampanyasının bir alandaki doruk noktası olmuştur. Toplanma alanına gelen kitleler, alanı kızıl boyayan Cephe, HRK, ve PKK bayraklarıyla birlikte Cephe'ye ve mücadeleye çağırışı içeren, direniş destekleyen pankartlar taşımaktaydılar. Haykırılan sloganlarla da mücadeleye bağlılını dile getiren kitle, kortejin hareketiyle birlikte düzgün sıralar halinde ve sonuna kadar da disiplinli ve coşkulu bir şekilde yürümüştür. Miting alanında da düzenli ve disiplinli bir şekilde duran kitle, yapılan konuşmayı da sloganlarla desteklemiştir.

Fransa-Strasbourg: 18 Mayıs günü Alsace-Loren bölgesini kapsayan ERNK'yi Tanıtma ve Destekleme yürüyüşüne de 400'ü aşkın kitle katılmıştır. Yürüyüş ve miting esnasında gereken disiplinin ve coşkunun sağlandığı eylem başlarıyla sonuçlandırılmıştır.

Hollanda-Den Haag: ERNK'yi Tanıtma ve Destekleme Kampanyasının sonuçlandırıldığı 18 Mayıs 1985 günü Hollanda'da da bir yürüyüş düzenlenmiştir. Yaklaşık 300 Kürdistanlı yurtseverin katıldığı yürüyüş eylemi, izleyiciler tarafından güçlü bir şekilde desteklenmiştir.

YAŞAM VE MÜCADELE

HRK'nin ilanıyla, ülkemizde başlayan ulusal bağımsızlık savaşı, eski ile yeni, haklı ile haksız, devrim ile karşı-devrim arasındaki bir savaştır ve bugün de tüm acımasızlığıyla sürmektedir. Ama burada açık bir gerçek vardır ki, o da gelişmenin yığıt Kürdistan halkının haklı ulusal-devrimci savaşı ve mücadelesinin lehine ve faşist barbar Türk sömürgeciliğinin aleyhine bir gelişme olduğudur.

Bu arada şunu da belirtmek gerekir ki, sağlanan gelişme ve elde edilen mevziler, bazı çevrelerin sandığı gibi öyle güllük gülistanlık bir ortamda kazanılmamış, aksine zorlu, dişe, dişe, başa-baş bir mücadele sonucunda kan, ter, barut, yoğun ve bilinçli bir uğraş içinde kazanılmıştır. Ve gelişmeler de Kürdistan toprağında böyle boy vermiştir.

Bolgemiz Hakkari'de yürütülen devrimci faaliyetleri ve bu faaliyetlerle elde edilen kazanımları izah etmeye çalışırken, karşı-devrim güçlerinin de çabalarına, halkımız üzerindeki baskı uygulamalarını ve bizzat içinde bulundukları ruh halinin izah edilmesine de değineceğiz.

Faşist cunta, halkımızı yıldırma, devrimci ulusal düşüncesinden uzaklaştırmak için elinden gelen bütün olanaklarını seferber etmekte, halkımızın yaşamını hergün bir işkence ortamına çevirmektedir. Bu baskı ve işkenceler ise, faşist cuntanın içini kemiren korkunun dışı vermesinden başka bir şey değildir. Cuntanın uygulamalarını çeşidine göre sıralayacak olursak, uygulanmayan yöntem kalmadığını göreceğiz. Hergün yüzlerce masum insanımız yakalanarak ağır işkencelere tabi tutulmakta, hiç yere aylarca zindanlarda bekletilmekte, sonunda da suçunu dahi öğrenmeden yeniden serbest bırakılmaktadır. Bu yakalama ve işkence olaylarını tek tek anlatma olanaklarımız olmadığından bazı örnek olayı açısından bir iki çarpıcı olayı anlatarak, bu uygulamalar hakkında genel bir bilgilendirme yapacağız. Bu hususta vereceğimiz iki örnekte ilk Hakkari şehir merkezinde işkence görmüş bir yurtseverin yaşadıklarını anlatmasıdır. Söz konusu yurtsever kendisine ve tutuklanan yüzlerce masum insana yapılan işkenceleri şöyle izah etmektedir:

"Ellerimiz ve ayaklarımız sürekli kelepçeliydi. Gözlerimiz bantla kapatılmış mezarı andırarak karanlık ve rutubetli bir hücreye doldurulmuştu. Yemekler kişi başına günde yumurta büyüklüğünde bir parça ekmeğin ibaretti. Kışın soğukunda rutubetli ve beton zeminde yere sererek hiç bir şey yoktu. Ele geçirildiğimiz bir iki parça gazete kağıdını yere sererek üstünde oturyorduk. Bulduğumuz yer çok dar olduğundan birbirimize yapışık vaziyette durabiliyorduk. Uzama imkanı da olmadığından çömelere durmaktan ayaklarımız uyuşur, ücüdumuz cansızlaşırdı. Tualete ise ancak 24 saatte bir kez çıkabiliyorduk. Kelepçelerimiz tualete bile çıkarılmıyordu.

Ağır işkence ve teslim alma çabaları hızla sürdürülürken birgün havada helikopterlerin dolacağını duyduk. Helikopterler baş yere dolamıyorkan birşeylerin olduğunu biliyorduk. İyi niyetli olarak bildiğim bir askere dışarda nele-

rin olduğunu sordum. İlk söylemekten çekindiyse de daha sonra, Çukurca'da Apocuların eylem yaptıklarını, çok sayıda askerin cenazesinin getirildiğini söyledi.

Bu olaydan sonra bize tam 8 gün yemek ve su vermediler. Açlık ve susuzluğun yanı sıra dayak, tekme, tokat, elektrik şoku gibi işkencelerle de bütünü yaşamı bize zindan etmeye başladılar. Ölüm bu yaşamdan bin kat daha iyiydi. Ben eskiden de hapisanelerde kalmış, işkence görmüştim, ama Hakkari zindanlarındaki uygulamalar gibisini görmemiş. Ve görenin olacağına da inanmıyorum. Bu işkenceler anlatmakla izah edilemez. Ancak gören bilebilir."

Bir diğer yurtsever de Hakkari'nin Beütüşşebap ilçesinde tutulan Şenyurt'ta 70 gün hücrede işkenceye tabi tutulmuştu. Bu yurtsever köylü de faşist uygulamaları şöyle anlatmaktaydı.

"70 gün boyunca gözlerimiz bantla kapatılmış vaziyette kaldık. Saçımız-sakalımız uzamış, birbirine karışmış. Bit, pire gibi haşarelerin kanımızı emmeleri sonucu halsiz düşmüş vaziyette, kir, ter ve yaralarımızda akan kan-irin kokusu içinde duruyorduk."

Kürdistan'ın genelinde olduğu gibi, bu alanda da günlük tutuklaların sayısını saptamak mümkün olamamaktadır. Halkı manevi baskı altına alarak gelişen mücadeleden koparma taktiği en şiddetli şekilde burada da uygulanmaktadır.

Köylere atanan öğretmen, imam ve muhtar gibi görevliler, kendi görevlerinden çok, Türk devletinin propagandasını yapmakta, halkı pasifize edebilmek için yoğun çaba sarfetmektedirler. İstisnasız her köyde yeni gelen Türk imamlar, ellerine Kuran'ı alarak köylüleri yemine vermeye çalışmaktadırlar. Yeminler ise Kuran'a el basarak, "eskiyalara, teröristlere, bölücülere yemek vermeyeceğime, barındırmayacağıma, gördüğümde devletle haber vermeyeceğime Kuran üzerine yemin içirim" biçiminde yapılmaktadır. Ama bu yöntem de tutmamış, halkımız, söz konusu yemini değiştirerek, "Bu Kuran'ı yemin içirim ki haksızlığa, zulme karşı duracağım" veya "Bu Kuran'ı yemin içirim ki bu Kuran'ın" şeklinde konuşmaktadırlar. Bazı yurtsever köylüler de hiç yemin içmemiş, bu uygulamayı protesto etmişlerdir.

Bir de son dönemlerde muhtarlarla sık sık toplantılar yapılmaktadır. Her muhtara, köye gelip giden mahkumların ve devrimcilerin adlarını yazılacağı defterler verilmiş. Defterlerin baş sayfasına da daktilo ile bir sayfalık yazı yazılmıştır. Yazının konusu ise devrimcilerin ihbar edilmesinin gerekliliğine ilişkindir. Muhtarların toplantılarının yanı sıra, her köyde, köy ileri gelenleriyle de toplantılar düzenleyen sömürgeci yetkililer, halkı yalan ve demagogileri kandırma, sindirme istemektedirler. Geliştirilen progandalar şu noktalara da toplanmaktadır.

1- Hareketimizi kadrolarının kitlere Ermeni olarak tanıtmaları.

Bu tür bir propagandanın özellikle de Hakkari bölgesinde yaygınlaştırılmasının nedeni, geçmişte bu yörelin Partimizi yeterince tanımamış olmasıdır. Ama şimdi bu

yöre de Hareketimizi yeterince tanıdığını bu çabalar boş çakanılmıştır. Söz konusu Ermeni propagandaları ise daha çok, ülkemizde gelişen Ulusal Kurtuluş Savaşını gölgelemek, kamuoyunun dikkatini Ermeni sorununa çekmek amacıyla yapılmaktadır.

2- Bir diğer propaganda konusu da devrimcilerin dini tanımadıkları, inançsız oldukları biçimindeki progandalarıdır. Sömürgecilerin bu demagogileri de etkili olamamış, halk sömürgecilere değil, Partimizin ideolojisine inanmıştır. Çünkü partinin düşüncelerini za da olsa öğrenen bir kimse bilir ki, Milli Demokratik Devrim stratejisine göre geliştirilen mücadelemiz saflarında her insan sömürgeciye karşı savaşılabılır. Devrimin demokratik yanında ise, her insanın kendi dini inancında özgür olması, ezilenlerin, baskı altına alınanların bu baskıdan kurtulması gibi maddeler vardır. Devrimimiz tüm ezilen ve çeşitli nedenlerle baskı altında tutulan insanlarımızın gerçek kurtuluşunu sağlayacak bir devrimdir. Ülkemizde tek bir halk yaşamadığı gibi, tek bir din de yoktur. Var olan dinlerin bile kendi içlerinde mezhepler ayrışmış olduğunu da bilmekteyiz. Müslümanlık, hristiyanlık, yezidilik gibi dini inançların var olduğu Kürdistan'da bugün yaşanan çelişkiler devrimden sonra yaşanmayacak ve her birey inancında, ibadetinde de özgür olacaktır. Önemli olan esaret, zincirlerinin koparılması, halkımızın tek bir bayrak altında özgür bir yaşama kavuşabilmesidir.

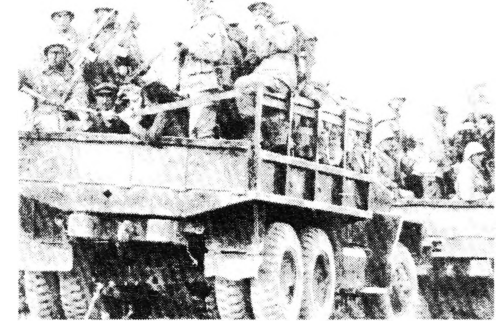
3- Sömürgecilerin halkımızı içerisinde yaygınlaştırdığı üçüncü bir propaganda konusu da, her düstür ve namuslu insanı tiksindiren ve adice geliştirilen mülkiyet konusundaki demagogilerdir. Devrimcileri karalayabilmek için hayyetsizce sözler söyleyen faşist sömürgeci yetkililer; "bir kimsenin evinin önünde bir elma ağacı varsa, niçin başkasına versin. Bacısı olan biri onu niçin başkasına versin" biçimindeki sözlerle, halkta devrimcilere karşı nefret uyandırmak istemektedirler. Ama, halkımız artık gerçekleri görmüş durumdadır. Gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin, Kürdistan'da halkın şu anda içinde bulunduğu ve sömürgeci tarafından yaratılan yoz ve çürümüş ilişkilere son vererek gelişmiş insanı ilişkiler yaratacağı ve insanı yüceltiren duygu ve düşünceleri topluma yerleştireceğini çok iyi kavrayan Kürdistan halkı sömürgecilerin demagogilerine karşı ofisini her fırsatta dahi getirmektedir.

Sömürgeci Türk devleti elindeki tüm olanaklara rağmen, Kürdistan'da istediği denetimi kuramamaktadır. Özellikle son aylarda meydana büyük bir panik ve telaş içinde bulunmaktadır. Heybetli görünün, ama köf bir yapıdan farksız olan ordusu ve "kahraman mehmethik"leriyle de insanlarımızı ve doğamızı hükmi altına alamamaktadır. Özellikle son aylarda geliştirilen yoğun eylemler ve kitlenin hızla mücadeleye katılma istemleri karşısında bu panik ve korkulan daha da artmış, kendi güçlerinden bile ürpür hale gelmişlerdir. Ülkemizi cendere altına alamak için her stratejik noktaya kurdukları karakollar, şimdi kendi başlarına bela olmuş, ülkemizin her taşı, ağacı ve insanı onların içinde büyük bir korku salan öcüler haline gelmiştir. Halkımızın dilinde alay ve eğlence konusu olan sömürgecilerin korku ve paniğini başı basit olarak vererek izah etmek de mümkündür.

15 Ağustos öncesi ve sonrasını kapsayan süre içinde, Hakkari yöresinde bulunan Payanıs, Kotranıs, Üzümcü, Zapbaşı gibi karakollarda bulunan kolluk kuvvetleri onbinlerce mermiyi boş kararıyla

sıkışmış, bununla korkularını hafifletmeye çalışmışlardır. Var olan subaylar, terfiyelerini sökmüş, saçlarını asker saçı gibi 3 numaraya vurmuş, elbise ve keplerini de değiştirmişlerdir. Böylelikle devrimcilerin saldırılarından korunabileceklerini sanmaktadırlar. Bir yurtsever köylümüzün bizzat yaşadığı bir olayı anlatırsak sanıyoruz, sömürgecilerin içinde bulundukları ruh hali daha iyi anlaşılabilir.

Üzümcü karakoluna giden bir köylü, akşam olmasına rağmen karakolda hiç kimseye rastlamıyor. Yarım saat orada bekledikten sonra bazı kıpırdanmalar oluyor ve karakol çevresinde pusuya yatan askerler adamın yanına geliyorlar. Ona "ne istiyorsun, seni Apocuları gönderdi" deyince köylü şaşırıyor ve "hayır, Hakkari'den geliyordum, köye girmek için izin almak için buraya geldim" diyor ve komutanı soruyor. O esnada askerlerin içinden biri "komutan benim ne diyorsun" diye cevap veriyor. Şaşkınlığı bir kat daha artan köylü, askerlerden ayırtedemediği komutanın neden böyle yaptığını anlatıyor ve "sizi ayıramadım, onun için sordum" diyor. Ve neden böyle yaptıklarını sorduğunda da subay "Apocular en çok komutanları vuruyor, askerleri fazla vurmayorlar. Böyle giyinirsek, belki bizi de vurmazlar" diyerek, bir gerçeği kendi ağzıyla itiraf ediyor.

Askerler geceleri hiç gezmedikleri gibi, gündüzleri de sivil ya da bazı devlet kuruluşlarının (YSE Kara Yolları vb.) arabalarıyla dolaşmaktadırlar. Askeri birliklerin bulunduğu yerlerin etrafına sayısız mevzi kazılmış ve kum torbaları yığılmıştır. Askerler her an hazır bulunmaktadır. Hakkari'de çok sayıda asker bulunmasına rağmen ayrıca bir tugay daha getirilmiş, ilçelerindeki taburlar alay haline, karakollar da tabur haline getirilmiştir. Askerler en modern silahlarla donatılmış orta otomatik tüfekler, havan topları, panzer ve helikopterlerle de takviye edilmektedirler. "Fiziki Engel" operasyonları için elbiseleri ve karda yürümek için hedikler getirmişlerdir.

Tüm bu teçhizat ve önlemler de Türk askerinin korkusuna çare olamamakta, en ufak bir olayda bile büyük bir korku ve panik yaşamaktadır. Hakkari şehir merkezinde devriye gezen bir inzibat erinin arkasına giden 10 yaşından küçük bir çocuk, askere kıpırdama deyince, askerin silahı bir yana kendisi bir yana düşüyor ve orada bayılıyor. Çevreden yetişen askerler hastahaneye kaldırıyorlar ve ayıldığında komutanı "sana ne oldu, niçin düştün" diye sorduğunda asker, "birisi bana kıpırdama" dedi ve sonrasını hatırlamıyorum" diye cevap veriyor. Bu örnek bile sömürgeci güçlerin içinde bulunduğu korkulu ruh halini izah etmekte.

Ayrıca sömürgecilerin hiç bir

zaman duyurmadıkları üzerine kapatmaya çalıştıkları sayısız olay da yaşanmaktadır. Bundan kısa bir süre önce Hakkari devlet hastanesi Yüksekoda'dan 4 asker cenazesi ile 2 yaralı askerin getirildiği öğrenilmiştir. Ancak olay titizlikle gizlendiğinden, nasıl öldükleri ve ölümlerin rütbeleri öğrenilememiştir.

Faşist Türk ordusu içinde askerler arasında yoğun bir çelişkinin yaşandığı da bilinmektedir. Ordu da bulunan Kürt askerlere karşı yoğun bir baskı uygulayan faşist subaylar mücadelemizden duydukları korkuyu her fırsatta dile getirmektedir. Kürtlere olan güvensizliklerini açıkça söylemektedirler. Ankara'da askerlik yapan Hakkari'li bir yurtsever genç, 15 Ağustos eylemleri döneminde, ordudaki tavırların değiştiğini ve Kürdistanlılara karşı yoğun bir baskının uygulandığını söylemekteydi. Mücadelemiz geliştikçe, faşist Türk ordusunda bulunan Kürdistanlıların da tavır alacağından korkan sömürgeciler, daha şimdi den önlemler almaya başlamışlardır.

Bugün artık şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, sömürgeciler, istedikleri kadar plan ve taktik geliştirseler, baskı yapıpınlar, tehditler savursunlar. Kürdistan halkı uyanmış ve gerçek kurtuluşunun yolunu çok iyi görmektedir. En inanılmaz koşullarda bile görkemli

direnişler sergileyen halkımız, hiç bir uygulamaya sessiz kalmayacak, gerektiğinde kitlesel eylemlerle de sömürgecilere karşı duracaktır. Daha şimdiden buna başlanmış ve Maryunus köylülerinin direnişi de en belirgin örneği teşkil etmektedir.

Maryunus köyüne yerleştirilen komando birliklerinin halka karşı başlattıkları işkence ve insanlık dışı baskılara, köylüler direnişle karşılırlar ve tüm köylü, köyü terk ederek, komandolar buradan gitmeden köye dönmeyeceklerini söylemişlerdir. Bu beklenmeyen direniş karşısında şaşkına dönen sömürgeciler, çaresiz komando birliklerini köyden çıkarmışlar ve köylüler de evlerine dönmüşlerdir.

Yurtsever Kürdistan halkı, açılmış bulunan tarihi kurtuluş ve ulusal bağımsızlık yolunda, tüm baskı ve zorluklara göğüs gereker yürümekte ve zafere sonsuz bir inanca bağlı bulunmaktadır. Girişlen yolda, bilince, azimle yüründüğü takdirde başanya ulaşmak da mümkün olacaktır. Gerektiğinde kitlesel eylemlerle, gerektiğinde psikolojik-moral savaşıyla düşmanımıza zamansız darbeler vurmanın zamanı gelmiştir. Açılan Cephe bayrağı altında tüm Kürdistanlılar, güç ve yetenekleri oranında mücadeleye katılmalı ve mutlu geleceği yaratmanın savaşını vermelidirler.

-Yaşasın Halkımızın Şanlı Direnişi

Hakkari'den
bir PKK taraftarı

TÜRK FAŞİZMİNİ TANIMAK İSTEYENLER

ŞU SATIRLARA BİR GÖZ GEZDİRSİNLER

15 Kasım 1984 günü sabah saat 4,5 sıralarında devrimciler de dahil tüm insanlar, sıcak yuvalarında uyuyla kalan hayvanlar, bomba sesleriyle gözlerini açıyorlar sıcak uykudan, ve dört bir yandan duyulan, yeri göğü çınlatan şiddetli patlamalara kulak kabartıyorlardı. Neydi ne oluyordu? Bir cephenin kurulduğu, acımasız bir savaşın başlatıldığı kesindi. İyi ama dışta bir saldırı yöneltilmemişti, Türk ordusu nerede kime karşı savaşıyordu? Saldırı gecesi yüzlerce büyük yolcu otobüsü ve dingilli kamyonların asker dolusu Siirt'ten güneye doğru yol aldığı görülen insanlar da aynı soruları soruyorlardı. Bunlardan birçoğu Suriye ve Irak'a ani bir saldırı yapılabileceğini tahmin ediyordu. Saldırının Eruh'a yöneltildiğini çok az insan kestirebiliyordu. Havan topları ve roketler hedefini vurunca bu gerçeklik farkedilebiliyordu.

Ama bu bir çılgınlıktı. Her devrimcinin başına bine yakın askerin gönderildiğine tarih hiç bir yerde tanık olmamıştı. Doğanın sessiz ve cansız varlıklarına karşı savaş açıldığı da pek görülmemişti. Görülen oydu ki, faşist Türk ordusu, vahşet köşesine az yer ayırmış diye tarihi suçluyordu. Ve oraya yeni satırlar sıkırtmak için her türlü yasa ve kuralsın sınırlarını çiğneyip geçiyor du. Kendisini, yüzüne geçirdiği demokrasî maskesiyle tanyanlarla alay ediyordu. Tepeden tırnağa imha araçlarıyla donanan faşist ordu, bilinmeyen hedeflerin üzerine yürüyordu. Kime, nerede, nasıl darbe vuracağını kendisi de bilmiyordu. Yalnız kana susadığı, kan döküp can almak istediği her harekatinde belli oluyordu. Hedefine ulaşmakta sabırsızlanıyor, sabrı tükenince hırçınlaşıyor. Her adımı bir başarısızlık ve her başarısızlığın da yeni bir darbe olduğunu gördükçe hiddetleniyor ve gözü donmuşçasıne saldırılarını arttırıyor.

Her zaman olduğu gibi, ilk saldırılarını doğaya yöneltiliyordu. Arabalardan yayıl köy ve köy çevrelerine yayılır yapılmış, içinde devrimciler var diye, gördüğü her mağaranın içini roket ve lav mermileriyle cehenneme çeviriyordu. Sarp yamaçlardaki en küçük delikleri bile, ağır otomatik silahların hedefi durumuna getiriyordu. Görülen her çatlağa bir el bombası, girintili çıkıntılı taş yuvalarına birer roket savruluyordu. Ağaç toplulukları makineli silahlarla taranıyor, çıkılması zor olan dağlara havan roketleri yağdırılıyor. Piyade birliklerinin üzerinde helikopterler uçuyor, ağız yakarıya doğru olan mağaralar ve kuytu alanlar üstten helikopter tarafından bombalanıyor. Bu yıldırım savaşı bir kaç köy ve dağ çevresiyle sınırlı olmayan, tüm Eruh'u ve Şırnak'ın bir bölümünü kapsamına alan çerçevesi geniş bir savaştı. Tüm köyleri, dağları, vadileri, ormanları, bağ, bahçeleri bir anda basarak, Partizanların manevra alanlarını ortadan kaldırıp; panik ortamında ani ve seri bir saldırıyla varlıklarına son vermesi planlanmışlardı. O nedenle patlamalar hemen her taraftan duyuluyor, güçler tüm alana yayılmış bulunuyor. Havadan eksilmeyen helikopterler hızı ve hareketliliği arttırmaya çalışıyor, muhtemel çatışmalara ani müdahale ve iz takip etmek için hazır halde bulunuyorlardı. Kendilerini zayıf hissettikçe güç takviye ediyorlar, kamyonlarla araç, gereç taşıyorlar, uzun menzilli topları getirip tüm alanı vurabilecek noktalar yerleştiriyorlardı.

Onlar bombaladıkları mağaralardan çok sayıda partizan cesedi çıkaracaklarını, kuşattıkları her dağ ve vadiye partizan gruplarını

kısıracaklarını sanıyorlardı. Canavarca yüzünü halka gösterip, halkı sindirip teslim alarak, Partizanları yalnız bırakıp yaşama ve çalışma koşullarını ortadan kaldırarak, içgüç amaçlarına ulaşacaklarını, olesiyeye korktukları tehlikeyi başlarından defedebileceklerini umuyorlardı. Büyük masraflar pahasına uygulamaya koydukları bu çılgınca plandan çok şeyler beledikleri tanıtılanıyordu.

Ne yazık ki planlarının ne kadar mantıksız olduğunu, erişilmez amaçlar peşinde koştuklarını, faşist bir maceraya atıldıklarını, kendileri de idrak edebilecek kadar kötü sonuçlarla karşılaşmışlardı. Bir kaç gün içerisinde personelde görülen yorgunluk ve acizlik, başgösteren hantallık ve isteksizlik, gelişen inançsızlık, korku ve tedirginlik, bu çabanın hiç bir anlam ifade etmediğini, her yönüyle devleti ve orduyu yıpratmıştı gösteriyordu.

Bu kötü çıkmaz katliam çetelerini öfkeliendiriyordu. Hırçınlıkları arttıkça artıyordu. Başarısızlıklarının temel nedeni olarak gördükleri halk kitlelerine karşı kinlenince kinleniyorlardı. Halk ve insanlık düşmanı karakterlerini gizlemiyorlardı. Ağzlarından salyalar akmaya başlamıştı. Zehirini akıtmayan yılan misali, rahatsız olmaları başlamışlardı. Kendilerine darbe üstüne darbe vurarak perişan eden Partizanlara ulaşamıyorlardı. O halde, hiç olmazsa onlara destek sunan taraflarından hınçlarını çıkarmalıydılar! Bu amaçla saldırının üçüncü günü, Bnusra dağlarındaki çobanlar, havadan helikopter tarafından acımasızca bombalandılar. Bir çoban yirmi koyunla birlikte öldü. Bir gün sonra Nivyan köyü civarında Karadağ'da iki çoban ansızın kurşun yağmuruna tutularak ağır yaralar içerisinde dağda ölüme terk edildi. Bu çobanlar mutlaka Partizanları görmüş, onlarla oturmuş, konuşmuş ve bir parça ekmek vermişlerdi. Veya en azından onların yürüttüğü mücadeleye sempati duyuyorlardı. Bu da olmazsa, aynı soydan olmaları bombalanıp kurşuna dizilmeleri için yeterli bir kanıt değil miydi?

Ya ayaklarından ağaçlara asılarak, kalın dikenli ağaçlarla bayılcıya kadar dövrülerek, cesetleri kan, yara, bere içerisinde ıssız dağlara terk edilen üç göçerin (yerleşik hayata geçmemiş çoban aşiretler) suçu neydi? Bu da sorulur muydu? Sürekli dağda olan insanları Partizanları görmeleri mümkün mü? Kaldı ki o güne kadar görmemişlerse bile bir gün mutlaka görecektiler. Bu da ülkemizde Partizanlarla ilişkide olmak, onlara destek sunmak bir yana, onları görmenin, yada görebilecek pozisyonunda olmanın bile ölüme varabilecek kadar büyük bir suç olduğunu göstermektedir!

Faşizm kana doymuyor. Dilediği kadar kan dökebilecek için hergün alçakça planlarından yenilerini halkımıza dayatıyor. Tıpkı köleler gibi her türlü hak ve özgürlükten yoksun olan, tamamıyla savunmasız bir durumda, insanlığın en büyük düşmanı faşizmin insafına terk edilen insanlarımız, her türden uygulamaya katlanmak zorunda kalıyorlar. Faşist Türk devleti, halkı sorumluluk altına sokarak tutuklamak ve işkenceyi meşrulaştırmak ve ajanlığı geliştirerek devrimci faaliyetleri zorlaştırmak için köylülere nöbet tutturmaya başladı. Her köyde onlarca köylü uzun ve soğuk gecelerde sabaha kadar nöbet tutmak zorunda kaldı. Ajanların bulundugu ve nöbetin istenildiği tarzda tutulduğu köylerde ikinci adımı atarak, silah dağıtıp çete oluşturmaya başladı. Çeteciliği adim

adım yaygınlaştırarak, tüm köyleri silahlandırıp, devrimcilerle köylüleri bir birine kırdırmak istedi. Ama bir iki köyün dışında kalan diğer tüm köylerde nöbetin askere karşı tutulduğu, bu şekilde Partizanların daha iyi korunduğunu anlamakta gecikmedi. Her köyden bir grup

insanın ismini yazmasına rağmen önce tereddüt içerisinde girdi, daha sonra silah dağıtmayı bir süre ertelediğini açıklamak zorunda kaldı Spivyan (karageçit) ve Aval köylerindeki ilk çeteler de devrimci şiddetle dağıtılınca, bu her iki plan birden işlemez hale geldi. Sık sık

yapılan muhtarlar ve azalar toplantısı, verilen öğütler, savulan tehditler, ajanlığı geliştirme çabaları, her devrimcinin başına konan milyonlar, sonucu değiştirmede. Eruh eylemlerinden sonra uygulamaya koyduğu sinsice planların ve haince çabaların, halkın yurtseverliği ve devrimcilerin yakıcı çalışmalarıyla boşa çıkarıldığı; tek dayanağı durumunda olan Spivyan (karageçit) milisinin kendi askeri

dizginsiz saldırıya başladı. Saybalar, "burda bir olay olursa, devrimcileri görürsek, bu vadiyi bombalayarak yıkarız" biçiminde halkı tehdit ettiler. Bu yapılanlar ve söylenenler sömürgecilerin yarısına merhem olmadı, tersine halkımızın kin ve nefretini daha da arttırdı.

Bu kadar düşman gücünün, Partizanlar ve halk üzerine gelmesine rağmen, devrimci faaliyet ve eylemler durmadan devam etti. Halkımız Parti için, ülke için ölümlü küçümsedi. Birçok insan "bir canım var, Partiye ve ülkeye feda olmuş, çok mudur? Bu kadar şehit olan, tutuklanan arkadaşın daha mı tatlıdır canımız? Gerekirse çocuklarımızla Partiye ve ülkeye kurban ederiz canımızı. Biz Kürdistan'ın kurtuluşunu görmesekte çocuklarımız görecektir. Çocuklarımız rahat yaşasınlar" diyordu. Halkımız gerçeği gördükçe, bilinçlendikçe Partiye olan desteğini arttırdığı gibi, gün geçtikçe ve baskılar çoğaldıkça devrimci direnişçiliğini de arttırıyor. Hiç bir baskı ve işkence halkın ayağı kalkıp sömürgecilik karşı savaşımını engelleyemiyor.

●Kahrölsun Sömürgecilik!

●Direnmek Yaşamaktır!

●Yaşasın PKK Direnişçiliği!

●Yaşasın Hêzên Rizgarîya Kürdistan!

●Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi! (ERNK)

Murat

Urfa Yöresinde Sergilenen Oyunlar Boşa Çıkarılmıştır

Yeni dönem mücadelesine karşı sömürgecilerin tüm Kürdistan'da oynadığı oyun ve entrikalar ile yapılan baskılar sonuç vermediğinden, yeni yöntem ve taktiklerle savaşı devam ettirmektedirler. Uygulamaya sokulan bu taktiklerden bazıları Haffeti-Urfa yörelerinde de hayata geçirilmeye çalışıldı. Ama, sömürgecilerin karakterini iyi bilen halkımız bu tertiplere de kanmadı ve devrimcilerle daha yakından kaynaşma içerisinde girdi.

Yeni uygulama şöyledir; daha önceleri PKK sempatizanı olduğunu tahmin ettikleri bir kişi ile soyadı Ocalan olan diğer bir kişiyi, haklarında ihbar olduğu bahanesiyle yakalamak isteyen sömürgeci kolluk kuvvetleri bu şahısların köyünü basıyorlar. Köye baskına giden sivil polis arabası ile yolda karşılaşan arananlardan biri, polisin kendi ismini sorması üzerine "O benim" diyor. Bunu duyan faşist polisler bu köylünün üzerine çullanarak, kendi ailesinin gözü önünde komaya sokulana kadar dövüyor ve daha sonra da arabaya koyup götürüyorlar. Aranan diğer kişi de o anda köyde olmadığının yakalanamıyor.

Yakalanan yurtsever Yukan-göklü köyünde üslenen askeri birliğ karargahına götürülen sömürgeciler, burada işkencehane olarak kullandıkları ortaokul binasında işkenceye alıyorlar. Bu arada operasyona da devam eden kolluk kuvvetleri, yüzlerce askeri asker, binlerce asker ve sivil-resmî karışımı polis timleriyle Haffeti'nin Göklü, Ortayol, Durak, Seldek, Saylakaya (Cibin) ve Ömerli köylerini sararak, geniş çaplı aramalarla giriyorlar. 19 Şubat'tan 21 Şubat'a kadar 2 gün-2 gece devam eden aramalarda ve yakalanan yurtsever yapılan işkencelerde bir şey elde edemeyince de kademeli olarak geri çekiliyorlar. Kiş mevsiminin en şiddetli dönemden gelen bu operasyonlarda da umduğunu bulamayan sömürgeciler, azgınca saldırı-

lar ve hakaretleri de günlük uygulamaya haline getirmişlerdir. Köylere giren ve arama yapan askerler ise oldukça perişan bir durumdaydı. Bir an olsun soğuktan ve açlıktan kurtulabilmek için evlere giriyor, sobanın önünde biraz ısınıp, buldukları ekmek vb. şeyleri de ceplerine koyup çıkıyorlardı. Bu operasyonlarda bir köyde bulunan, aranan ikinci kişi, askerlerle konuşarak, neden bu karda kışta operasyon yaptıklarını soruyor. Asker ise bu soruya "Bizi buraya getirenlerinde..... namussuzluk kendileri sobalı, yemekli, çaylı-kahvaltı arabalarının içinde oturuyorlar, bizde üç gündür soğuktan donuyor, açlıktan kırıyoruz. İki arkadaşımız donarak öldü, iki-üç tanesi de hastahaneye kaldırıldı" diye cevap vererek, faşist yönetime karşı kinini ve öfkesini dile getiriyor.

Operasyonun son gününde de bölgedeki tüm gücünü seferber eden sömürgeciler, Haffeti'den Firat nehrine kadar tüm alanı kuşatmaya alarak son hamleyi gerçekleştirdiler. Tüm köylülere de operasyona katarak, arazideki tüm taşları ters çevirip sığınak arayan sömürgeciler bir şey elde edemeyince çekip gittiler.

Köylerde sürekli propaganda yapan bölük komutanı ise bir konuşmasında şunları söylüyordu: "Bize gelen ihbarlara göre yörede yeraltında kalan Apocular Ömerli köyündenOcalan ile, adlı kişileri besliyoruz. Fakat yaptığımız operasyon ve keşifler sonunda herhangi bir şey elde edemedik.Öcalan'ın arazisini de panzer ve tanklarla gezdik, ama herhangi bir ize rastlayamadık". Genel operasyonun bitiminde ise, akşam saatlerinde bulunduğu sığıntıdan çıkan bir devrimci, kendisini gören bir muhbir tarafından ihbar edilmiş ve sığınacağı kuşatmış sömürgeci kolluk kuvvetleri tarafından yakalanmıştır. Yakalanan kişinin aradıkları kişi olmadığını gören sömürgeciler de tüm hırslarını aranan devrimci-

nin ailesinden çıkarmışlardır. Daha sonra da Y. Ocalan'ın lise de okuyan oğlunu ve hanımını PKK'lilere yardım ediyorunuz, diyerek yakalayan faşist kolluk kuvvetleri en adi küfür ve hakaretleri de bu masum insanlara yöneltilmişlerdir.

Yakalanan kişilerden istedikleri bilgileri almayan sömürgeciler bu sefer yeni bir operasyon düzenleyerek bölgeye yollandı. Getirdikleri ek takviye güçleriyle karadan ve havadan yoğun bir arama-tarama operasyonuna başlatan faşist barbarlar, devrimcileri defalarca kuşatmalarına rağmen yakalayamamış, üzerlerine gitmeye cesaret edememişlerdir. Bu da onların ne kadar kof bir yapıda olduklarını kanıtlamaktadır.

Sömürgecilerin "ihbar var" demeleri ise, gerçeklerden uzaktır. İhbar bahane edilmekte, yapılan baskılara kılıf olarak kullanılmaktadır. Asıl amaç ise bölgeye yığınak çok sayıda askeri güçle yörede faaliyet yürüten devrimcileri yakalamaktır. Ama şunu iyi bilmelidir ki PKK'nin yiğit militanları, sömürgeci oyunları boşa çıkaracak ve çabaları sonuç veremeyecektir.

Ben Kürdistanlı bir yurtsever olarak, tanık olduğum, bizzat yaşadığım bu olup bitilerden sonra, şu kanaate vardım. Türk ordusu, uzaktan bakıldığı zaman tipik aslan görünümündedir, heybetlidir. Fakat yanına yaklaşıldığında, içi çıkarılmış, gözlerinin feri kalmamış, ağzındaki dişleri dökülmüş bir aslan postu geçirilmiş, kartondan yapılmış bir oyuncaktan başka bir şey olmadığı anlaşılmaktadır. Devrimci faaliyet yürütenler ve yurtsever Kürdistanlılar, bilinci, dikkatli ve hata yapmadan hareket ettikleri takdirde, sömürgecilerin tüm oyunları boşa çıkarılacak ve Türk ordusu içinden çıkamayacağı bir çirkefin içine düşecektir.

25 Nisan 1985
Bir PKK Tafaftarı

haserle karşı karşıya olduğumuzu görüyoruz.

Tasfiyeci Sol Bu Yasanın Mimarı ve Suc Ortağıdır

Yasanın diğer bir özelliği ise, tasfiyeçî sol'la ilişkisidir. Yasa açıkça örgütünü tasfiye edenleri, yıkıkanları, dağıtanları kurtarmayı hedeflemektedir. Yasayla tasfiyeçî sol arasındaki bu ilişki, en önemli noktadır. Çok iyi bilinir, genellikle iyi tutuklamalarda once yığın bir işkence, ardından itiraflar fırsatı gelir. Buna neden: "*örgütünü dağıt daha sonra af gelir kurtuluşun*" umudunun verilmesidir. Özellikle Türkiye sol'unda yaygın olan kük-burjuva zaafar ile demokratik ve sosyalist hareket içinde egemen olan reformist sosyal-soven eğilimin sınıf temelinin, devletin faşist baskı kurumlarını daha da geliştirmesi nedeniyle dağılmaya, çözülmece, itirafla zorlanması sürecinin bu yasayla daha da hızlanacağı bilimsel bir gerçektir. Türkiye sol'unun sınıf temeli, ideolojik, stratejik yapısı boygörsel bir yasanın iş görebileceğine dair duzenin resmi temsilcilerini hayli umutlandırmıştır.

Hele polisin son derece gelişmiş yeteneklerle elde ettiği gorumlmiş itirafıları ile ABD emperyalizminin Vietnam'dan Nikaragua'ya kadar tüm karşı-devrim faaliyetlerinin uzmanlarının, Şahin, Semsi Ozkan, Semir gibi provakatorlerin gazetele- ri, broşürleri yayınlan bildirimi- ri ve önerileri oldukları sonra örgütlerin dağıtılması açısından bu vasaanın son derece elverişli ve fay- dalı hizmet göreceği sonucuna varılmıştır

Burada bu "itirafçı"ların söylediklerine göz atmakta fayda vardır.

"Terör örgütlerine bulaşmış olan ve hayli kabarık bir sayıya ulaşan insanlara yönelik izlenmesi gereken politika da önemli bir konudur... aksi halde bu insanlar dışarı çıktıklarında toplum ve devlet için tekrar problem olacaklardır.

“Örgütsel faaliyetlere katılanlar, emniyette, cezaevlerinde, sarıçılıkta ve duruşmalardaki tavırları, mensup oldukları örgütleri, olumlu veya olumsuz etkileyeceği bir gerektirir. Örgütler de militanlara her şart ve durumda örgüt çıkarlarına uygun davranış içinde olmaları, örgüt zarar verecek tavır takinmemaları, örgüt hakkında bilgi vermemeleri telkin edilmektedir.

"Bunun aksi oldu mu, yani kişi yakalandıktan sonra derlete yardımcı bir tavra girdi mi, örgüt safalarında ideolojiye ve örgüte karşı güvensizlik yaratmakta ve dağılmı-
lıya yol açmaktadır. İşte bu durumda istifade etmek lazımdır.

“Örgütler, ihanetin yeri yoktur tezini işleyerek devletin lama tercihi yapan, örgüte tavır alanların itibar sahibi olamayacaklarını, hayatlarını hüsranla sonuçlanacağını telkin etmektedirler. Ve özellikle geçmiş tarihlerde Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde meydana gelen işyanlarla devletin safında yer alanların hüsranına uğradıkları propaganda konusu edilerek devlete karşı güvensizlik yaratmaya çalışmaktadırlar.

"Bizce terörle karşı mücadelede en etkiliyici yol, geçmişteki duruşlarımızı reddetmek hayatları pahasına tercihini devletten yana tutan insanlara devletin sahip çıkmasıdır. Her insanın yaşamdan bazı beklentileri vardır. Devletin pismankah gstermiş olan terör suçlusu tutuklulara sahip çıkarak, bu kişilerin yaşamını düzenli bir şekilde organize etmesi, hem tutuklanan, hem de tutuklanmayan (abc) örgüt üyeleri üzerinde devletten yana tutar alma doğrultusunda özendirici bir eğilim gelişmesinde etkili olacağı kesindir..." (Sahin, Yıldırım)

ortak açıklaması Tercüman
8.10.1983)

Ortadoğu'da dağıtılan ve gazetemize de ulaştırılan "PKK Ortadoğu Temsilciliği" imzalı bu bildiriyi, yayın ilkelerimizin bir gereği olarak okuyucuya sunuyoruz

AÇIKLAMA

Baştafı: 1. sayfada

likçi hain Kürt çevreleri değil, aynı zamanda dost olması gereken güçlerde rahatsız olmakta, saldırgan bir konuma girmektedirler. Çünkü bu dost olması gereken "komünistlik" adına, faşist diktatör Saddam'la birleşerek halkımızın mücadelesini tasfiye etmekte, ve onunla birlikte halkımızı yenmenin, katliamdan geçirmenin planlarını yapmaktadırlar. Yine, bu dost olması gereken ve KUKH içinde bulunan güçler ise, yanlışlığı defalarca kanıtlandığı, halkımızı defalarca yenilgiye götürdüğü ve kanayan yaramız haline gelen iç çatışmalarla ulusal birliğimizi parçaladığı açığa çıktığı halde olumsuz ve yetersiz çizgilerinde ısrar etmektedirler. İşte, son olay dost olması gereken bu güçlerin zaafılarından ustaca yararlanmasını bilen ve adına KUK veya KUK-Sosyalist Egilim, PPKK (Peşeng) ve tesvilli ajan-provokatör Sami Abdurrahman'ın başını çektiği, Irak Kürdistan Demokratik Halk Partisi denilen, Türk devletinin, emperyalizmin ve Saddam'ın milisleri, çeteleri olan bu örgütün ortaklaşa düzenlediği bir komplo neticesinde gerçekleştirilmiştir.

Yukarıda isimleri belirtilen ajan-provokatör örgütün düzenlediği bu komplo, halkımızın umudu haline gelen Partimize ve onun en değerli varlıkları olan kadrolarına yönelik komploların ilki değildir. Daha Ulusal Kurtuluş Savaşını direniş temelinde yeniden yükseltmek için Orta-Kürdistan'da hazırlıklar yapmak üzere attığımız ilk adımlarla birlikte, Partimize çeşitli komplolar düzenlenmiştir. Bunun sonucunda, Ağustos 1982'de Partimizin değerli militanı Süleyman TUĞCU yoldaş katledildi. Yüz kişilik bir peşmerge birliği ile sınır geçişi yapmakta olan yoldaşımızın, Türk ordusuyla çıkan bir çatışma sonucu öldüğü bildirildi. Ancak, bu olayda hiç bir çatışma çıkmamıştı. Eğer çıksaydı, diğer güçlerin bu yüz kişilik peşmerge grubu içinde ölenler ve yaralananlar olurdu. Türk ordusuyla çıkan ve diğer güçlerin 100 kişilik peşmerge grubu içinde, Türk askerinin mermilerinin sadece bizim yoldaşımıza isabet ettiği iddialarının ciddiye alınabilecek bir yanı yoktur.

Yine, Partimizin II. Kongresi'nin aldığı kararları hayata geçirmek üzere 8 Kasım 1982'de ülkeye giriş yapan 8 değerli yoldaşımız da Hezil'de katledildi. Şahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Veysi ŞİMŞEK, Veysi HANTAS, Fuat ERTÜRK, Musa İLK, Hasan ÖZCELİK, ve M.Beşir AKSOY yoldaşların yanı sıra, KDP'li üç yurtseverin katledilmesi olayı da, Türk ordusu ile girilen bir çatışma olarak gösterildi. Halbuki, Türk sömürgecileri bu olaydan, cesetler su yüzüne çıktıktan sonra haberdar oldular ve herhangi bir resmi açıklama dahi yapmadılar. Oysaki sömürgeciler, bırakalım PKK'nin 8 kadrosunu, bir PKK'liyi yakaladığı veya katlettiği zaman bile anında radyo, TV ve gazeteleri vasıtasıyla alçakça propaganda-lara girişiyor, sıkıyönetim bildiriler yayınlıyor...

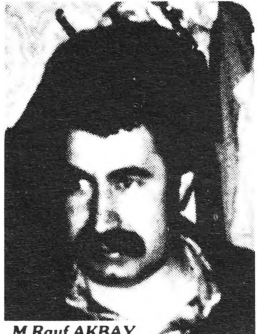
Mayıs 1983'te de aynı komplocu güçler ve onları koruyanlar tarafından yeniden körüklenen iç çatışmaları durdurmak, halkımızın kanayan ezeli bir yarasını bir nebze de olsa dindirmek ve yurtsever güçler arasında birliği geliştirmek için, Partimizin politikasını Güney-Kürdistan zemininde hayata geçiren halkımızın ve Partimizin önderlerinden PKK-MK üyesi Mehmet

KARASUNGUR ve önder militan İbrahim BİLGİN yoldaşlar da bir komplo sonucu katledildiler.

İdris ÖKMEN

Aslında bu güçler, Hareketimize karşı bu yönlü komplolar geliştireceklerini önceden de çeşitli biçimlerde belirtmekteydiler. Ger-

M.Rauf AKBAY

ek tek tek ve gerekse önceleri "5"li ve daha sonraları "11"li olarak bildiriler çıkarttılar; "PKK'yi Taniyalım" başlıklı yazılar dağıtarak Partimize ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine en alçakçasına dil uzattılar. Hudut boylarında görevli Türk yetkilileriyle ve onlarla işbirliği halinde olan yerel otoritelerle görüşmeler yaptılar. 15 Ağustos örgütsel-eylemsel atılımımız karşısında telaşa düşerek ve "sorumusuz eylemler" diyerek bildiriler dağıttılar.

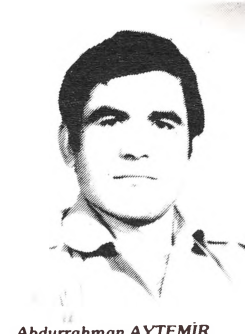
Bu saldırı gürhunun başına bu sefer Irak Komünist Partisi -IKP- geçti. Partimizi açıkça düşman ilan ederek, ne pahasına olursa olsun, tasfiye edeceklerini söylediler. MAZLUMLARI, KEMALLERİ, HAYRİLERİ zindanlarda katleden, Avrupa'da Partiyi emperyalizme satmak isteyen, Kenan Evren'in yeni faşist milis örgütünün ele başları Şahin-Yıldırım-Semir provakatörlerinin, mücadelemizi cephe gerisi Orta-Kürdistan'dan hancılar etmek isteyen uzantılarını yanlarına alarak korudular. Partimize karşı savaşımak istediler.

İşte, tüm bu çirkin emellerine, 8 önder savaşçı yoldaşımızı daha katlederek ulaşmayı amaçladılar. PKK'ye ikinci bir adımı attırma mayacaklarını kanıtlamaya çalıştılar. Ancak, halkına ve şehitlerine bağlılığı defalarca kanıtlayan PKK'nin yürüttüğü bağımsızlık çizgisinden ne pahasına olursa olsun geri adım atmayacağını bu güçler bilmediler! Her zaman olduğu gibi, bundan sonra da PKK şehitlerini kanını yerde bırakmayacak, ONLARIN ellerinden düşürmedikleri bağımsızlık ve özgürlük bayrağını daha da yükseltecektir.

Partimizin baharla birlikte başlayan ikinci adımını engellemek isteyen sömürgeci-faşist Türk dev-

leti, askeri, politik ve diplomatik tüm gücünü seferber etmektedir. Bir tek arkadaşımızı yakalamak için bile, onu gücünü harekete geçirerek geniş çaplı operasyonlar düzenliyor. Her birisinin başına milyonlar para koyarak, resimlerini her tarafa asmaktadır. Faşist Kürdistan'daki hareket tarzımızı engellemek için tüm diplomatik ve hudut boylarındaki yerel işbirlikçi hain Kürtleri de devreye sokarak istihbarat gücünü kullanıyor. Faşist Türk cuntasının bu saldırılarına karşı direnerek, faşist ordu sürülerini büyük kayıplara uğratan Partimizin değerli savaşçılarından 20 dolaylarında yoldaşımız şehit düştü. Partimiz ile faşist Türk rejimi arasında böylelikle kıyasıya bir savaşın geliştiği bir ortamda, haince düzenlenen bu komplo, Türk devletine rahat nefes aldirabileceği ve ona büyük hizmette bulunacağı açıktır.

Son olay kısaca şöyle gelişti-

Abdurrahman AYTEMİR

tir: Yeni dönemde Partimizin önderlerine koyduğu görevlerini gerçekleştirmek için Kuzey-Batı-Kürdistan'a gitmek üzere yoldaşlarımız yola çıkıyorlar. Duhok bölgesindeki bir köyden geçerken kendilerini IKDP'li olarak tanıtan silahlı bir grupla karşılaşıyorlar. Bu silahlı grupla, arkadaşlarımız da dostuz diyerek el sıkışıyorlar. Ancak, yollarına devam etmek üzere arka arkasından döner döner arkadaşlarımızı yayılma ateşine tutularak haince katlediliyorlar. Karşı taraftan ölenlerden birinin de Irak Komünist Partili -IKP- olduğu açığa çıkıyor. Bu durum dolaylı veya dolaysız olarak IKP'ninde bu komplo içinde olduğunu göstermektedir.

Haince düzenlenen komploda şehit düşen 8 yoldaşımızın adları şunlardır: PKK-MK yekdek üyesi İdris ÖKMEN (Mesut), bir dönem Avrupa'da ulusal kurtuluşçu-demokratik kitle faaliyetlerinin önder kadrolarından M.Rauf AKBAY, yine bir dönem Avrupa'da Ulusal Kurtuluşçu Kültür ve Sanat faaliyetlerinin sorumluluğunu yürüten olan Celal ERCAN (Ozan Seftan), Lübnan-Filistin direniş hattında 3 yıl kadar PKK temsilcisi olarak çalışan Abdurrahman AYTEMİR (Rıyad), Abdulkadir GERGERLİ, Batman'lı Abdullah, Şervan ve Hazim yoldaşlarıdır.

Devrimci kamuoyuna ve halka açıklama yapmalarını istediğimiz güçlere şimdiki soruyoruz;

Irak Komünist Partisi: Tüm yandaşlarını görülmüş zorluklara katlanarak, vahşi Türk sömürgeciliğine karşı savaşarak geçiren halkımızın bu değerli evlatları hangi ideolojik, politik ve hukuki nedenlerle katledildi? Vatan için canlarını feda etmekten çekimyen, bundan başka hiçbir düşünceleri olmayan bu yiğit insanların suçu neydi? Bu

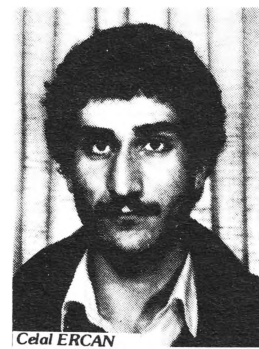
komployu düzenleyenlerin içinde sizde var mıydınız? Yoksanız, tasvip ediyormusunuz? Eğer tasvip etmiyorsanız komployu düzenleyen KUK, PPKK (Peşeng), Sami Abdurrahman ve diğer provakatör örgüt ve kişileri, ajanları neden hala kanatlarınız altında koruyorsunuz? Bu soruların cevabını verme sorumluluğunu kendinizde duyuyormusunuz? Yoksa duymuyormusunuz?

Irak Kürdistan Demokratik Partisi: Komplo, etkinliğinin olduğu Duhok bölgesinde gelişti. Komplocular partinizin adını kullanarak 8 değerli yoldaşımızı katlettiler. Daha önceki komplolarda partinizin içinde hala örgütlü olduğunu söyleyen sicilli ajan Sami Abdurrahman tarafından aynı şekilde partinizin adı altında gerçekleştirildi. Bu ajan ve provakatörler halen IKP tarafından korunmaktadır.

Yurtseverlik temelinde ilişkiler içinde olduğumuz IKDP, kendi adını da kullanarak yoldaşlarımızı katleden bu ajan-provakatörler hakkında ne düşünüyor? Bunların CUD bünyesinde, komplo planlarını rahatça geliştirip uygulamalarına hala mücadele edecek mi, etmeyecek mi?

Tüm bu sorulara, daha iyi ilişkiler geliştirmek istediğimiz IKDP tarafından, aramızdaki dostluk ilişkisinin ifadesi olan protokolun da bir gereği olarak, açıklık getirilmesini istiyoruz. Ayrıca Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi safalarında gelişen olumsuzluklar üzerine birlikte yönelerek gidermeyi de umduğumuzu belirtmek isteriz.

Irak Kürdistan Sosyalist Partisi: Bu örgütün, Partimizin geliştirdiği mücadeleye "sorumusuz eylemler" ve "Türk devletini, ordusunu küskürtüyor" değerlendirmesiyle zımnen "provakasyon" olarak de-

Celal ERCAN

ğerlendiren bir bildiri imzalayan 11 örgüt arasında imzası vardır. Partimizi tasfiye ve imha etmek için her türlü çabanın sarfedilmesi gerektiğini belirten ve açıkça savaş ilan edip, bugüne kadar Partimize karşı çeşitli komplolar düzenleyen en son olarak da 8 yoldaşımızın daha katledilmesine katılan ve aynı zamanda bu örgütün müttefiki güçlerden IKDP'ye de gerici ve paralı asker olarak değerlendiren "Peşeng" bu parti tarafından korunmaktadır. Partimizi tasfiye etmek isteyen ve Türk faşist devletiyle ilişkileri kanıtlanan bir-kiki provakatör için fırtınalar koparan IKSP, 8 yoldaşımızın katledilmesi hakkında ne düşünüyor? Bu komployu düzenleyen ajan-provakatör örgütlerden biri olan "Peşeng"i himaye etmeye devam edecek mi?

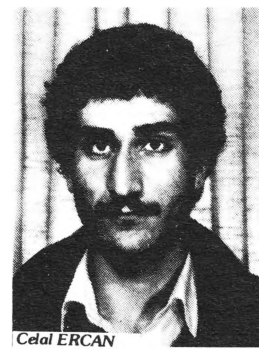
Yine dolaylı da olsa kendisini ilgilendiren bu olaylar ve taraf olan bünyesindeki güçler hakkında CUD, herhangi bir açıklama gere-

ğini duyuyor mu, duymuyor mu? Acaba CUD'da bizi düşman olarak görüyor mu?

Irak ve Güney-Kürdistan'ın Diğer İlerici ve Yurtsever Güçleri: Kuzey-Batı-Kürdistan'da sömürgeci faşist Türk devletine karşı, KUKM'ni silahlı direnme temelinde geliştiren PKK'nin 15 Ağustos örgütsel-eylemsel atılımı ve diğer silahlı eylemleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Faşist Evren ve Saddam ittifakına karşı, Arap ve Kürt yurtsever, demokratik güçlerinin dayanışma ve ittifakını ısrarla isteyen Partimizin çabalarını nasıl buluyorsunuz? Partimizin ve halkımızın en değerli evlatlarına yönelik komplocu, tasfiyeci girişimleri karşı tutumunuz nedir?

Halkımız çağdan, dünya ve bölge halklarından soyutlanmış ve inkar edilmiş bir statü içinde yaşamaktadır. Ve buna karşı direnmeyi, insan olmanın vazgeçilmez bir koşulu olarak görmektedir. Partimizin, halkımızın bu doğal hakkını temsil etmekten başka bir şeyi düşünmesi mümkün değildir. Hiçbir irade hangi gerçekle olursa olsun, halkımızın bu haklı kurtuluş iradesi karşısına çıkamaz. Yoldaşlarımız vatan uğrunda en son nefeslerini verdiler, kanlarını damla damla aktı. Vatan şehitlerimizin ve halkımızın haklı olan bu isteklerine saygı duyulmasını istiyoruz. Bunun için de, halkımız ve Partimiz, kendisine karşı yapılan bu haksız, tehlikeli ve insanlık dışı tutumların terk edilmesini istiyor. Yapılanların hesabının verilmesini, ifade edilen dostlukların pratikte gerçeklik kazanmasını belirtiyor.

Partimiz, halkımızın bu kutsal iradesine ve kendi birliğine yönelen bu komploların hesabı verilmeye kadar, olayların peşini bırak-

Abdulkadir GERGERLİ

mayacaktır.

Hiçbir bozguncu, tasfiyeci ve komplocu çaba, halkımızın kurtuluş iradesini bükemez, Partimizin birliğini engelleyemez!

"Hiçbir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli olamaz!"

"Yaşamın PKK!"

"Yaşamın ERNK (Eniya Rîzgarîya Netewa Kurdistan)!"

7 Mayıs 1985
PKK Ortadoğu Temsilciliği

DUYURU!

Direniş şehitlerimizin mücadelesine ve anlarına ilişkin yazı ve değerlendirmeler "Serxwebûn Mayıs Özel Sayısında" okuyucularımıza sunulacaktır.

Başarları: 1. sayfada

Tüm bir kış boyunca hareketi gözden düşürmek için çeşitli yalan propaganda ve demogojiler geliştirilenin yanı sıra, provakasyon yöntemlerine de sarılarak, bunu gerçekleştirmek istemektedirler. Eylemlerin başladığı ilk günlerde, direniş hareketinin çabuk bitirileceği hesaplanarak, basın ve yayın kuruluşlarına verilen emirler şovenizmin koruklenmesine yoğun çaba gösterildi. Fakat gelişmeler değerlendirildiğinde bu yöntemlerin yarardan çok zarar getirdiği açığa çıkınca, derhal basın ve yayına sansür koydular. Bizzat Genel Kurmay Başkanı tüm basın ve yayın kurumlarını toplayarak, izlenen yöntemin yarandığı üzerinde durmuş ve bunun terk edilmesi gerektiğini vurguladılar. Ertesi gün, daha önce süreli bir biçimde gazete manşetlerinde verilen yeni Kurdistan seferi "Huzur ve Güneş Operasyonları", "mehmetçigin kahramanlıkları" konularında tek bir satır bile yazmamaya, konuşmamaya başladılar. Birden boylesi bir tavrı içine girerek, sanki hiç bir şey olmuyormuş gibi davranmaları, düstükleri siyasal yanlışın açık ifadesinden başka bir şey değildir.

Sömürgeci faşistler, geçmiş te-rihe dayanarak, bu operasyonlardan sonuç alacaklarını sanıyorlardı. Gerek 1925 Palu-Genç-Hani isyanında ve gerekse daha sonraki Ağrı, Zilan ve Dersim isyanlarında olsun, sömürgeciler, isyanların patlak vermesinden kısa bir müddet sonra bunları kontrol altına alabiliyorlardı. Böylece isyanı bastırıyor, tüm halkı katliamlardan geçirir, direnişlerin önderlerini darağaçlarına çekerken, bir kısmını da işbirlikçiliğe zorlayarak kendisine bağlı hale getiriyorlardı. M. Kemal döneminde tüm isyanların başına gelen kader budur. Bu tür yöntemlerle uzun bir zaman sürecinde gerek kalmadan kemalistler, sonuca gidebiliyorlardı. O dönemin tarihsel koşulları, gerek TC'nin içinde bulunduğu durum ve gerekse Kurdistan'ın yaşadığı yapı, kemalistlerin böyle bir başarı elde etmelerine imkan tanıyordu. İşte, generaller çetesi böyle bir tarihi geçmişe dayanarak, 1980'lerde aynı başarıyı kendilerinin de göstereceğini umut ediyorlardı. Bu nedenle, kemalistlerin halkımız üzerinde geliştirdiği azgın ve imhacı yöntemlerin aynısına kendileri de sarıldılar. M. Kemal ne yapmışsa, aynısını 1980'li yıllarda yeniden ortaya çıkarmaya çalıştılar.

Öncelikle, Türkiye halkında aşırı bir şovenizmi geliştirmek amacıyla, alabildiğine basın ve yayın kuruluşlarını kullandılar, Kurdistan'ın gerçekliğini örtbas etmek amacıyla her türlü yöntemi uygulamaktan geri durmadılar. Sol'a, tıpkı 1925'lerde olduğu gibi yeniden tasfiyeciliği dayattılar. Bilindiği gibi, bu tarihlere TKP'nin önderleri katledilir ve geride kalanlar örgütü tasfiye ederek, kemalizme belgeleriyle birlikte teslim ederler. Böylece tasfiyecilik geliştirilirken bu temelde sosyal-şovenizm de egemen kılınarak, Türkiye sol'u eritilir. Yine Kurdistan'da aşiret, mezhep çelişkileri körüklenerek, halkın parçalanması gerçekleştirildi. Tüm bu tarihi deneyleri gözönünde bulunduran ve İ. Atatürk sevdasına kapılan Kenan Evren, tarihi bu yönleyle tekkerrür ettirmek istiyordu. Yine sol üzerinde oynayarak, tasfiyeciliği dayatırken, diğer yandan da sosyal-şovenizmi alabildiğine yaygınlaştırdı, geçmişte TKP'nin yaptığı gibi bir benzerini bunlar üzerinde de gerçekleştirip Kurdistan'daki katliamlara alkış tutar bir konuma getirmeye çalışmaktadı. Kısaca, 1925'ler ve sonrası tarih, 1980'lerde yeniden yaşanmak isteniyordu.

Ama 1980'lerin koşulları hiçte

Tüm Pasifikasyon Uygulamalarına Rağmen Silahlı Direnişimiz Yükseliyor

1920'lere benzemiyordu. Doğru bir teorik-ideolojik kılavuzluk altında ortaya çıkan ve doğru bir politik çizgisi olan Partimiz, oynamak istenen bu oyunları boşa çıkarması gerektiğini önceden bilerek, bunun pratik adımlarını da en güçlü bir biçimde atmaktadır. Cuntanın 5 yıldır sürdürdüğü pasifikasyona, kompo ve yaldırlara rağmen, Partimiz, muazzam bir direniş göstererek, tüm bunları boşa çıkarmasını bildiği gibi, cuntanın hevesini de kursağında bırakmıştır. Cunta, tam bitirdiği dediği noktada, Partimiz 15 Ağustos atılımı ile buna cevap vermiştir. Cuntanın bu atılımı karşı geliştirdiği "Huzur ve Güneş Operasyonları" da başarılı olamayıp sonuçsuz kalınca, yöntem değiştirmek zorunda kaldılar. Başlangıçta kısa sürede sonuç alabileceklerini umut eden sömürgeci faşistler, Kürt halkına karşı düşmanlık temelinde, basın-yayını sonuna kadar kullanarak şovenizmi körüklediler. Cuntanın yaptığı hesaplara göre fazla bir zaman geçmeden bir kısmını imha edecek, geri kalanlarını da tutuklayacaktı. Evet, böylece de 15 Ağustos atılımına karşılık verilecek, mücadelemize ket vurulacaktı. Ama tüm bu hesapların tutmadığı ve boşa çıkarıldığı görülen olaylardır. Günlerce basında verilen "yıkaldık, bitirdik, mehmecik köşeye kıştırdı" vb. gibi koca yalanların gerçekle hiç bir alakası olmadığı ve faşist cuntanın kendi kendisine moral vermekten başka bir şey yapmadığı açığa çıktı.

ülkesinde çok sık uygulanan bu yöntemi devreye sokuyorlar. Dağlarda zor koşullara dayanamayan devrimcilerin, devletin şefkatli kollarını açması sonucu rahatlıkla teslim olacaklarını yayarırken, bu iş için de bazı ajan-provakatörlerini kullanarak sonuca gitmek istedikleri görülmektedir. Bir-iki provakatorün dilinden televizyonda ve basında demeçler, itiraf lar yayınlattırarak teslimiyet geliştirilmeye çalışıldı.

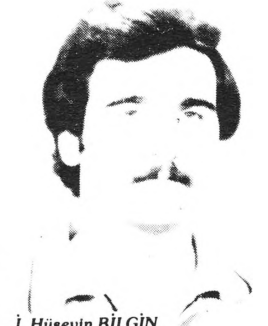
şehit olmak üzere 3'ü de yaralı halde 6 yoldaşımız düşmanın eline geçerler. Düşmana da kayıpların verildiği bu çatışma, muazzam güç dengesizliğine karşı, yoldaşlarımızın kahramanca direnişinin sergilendiği bir olaydır.

5 Mart 1985 günü Midyat'ın Kербoran nahiyesinde, sömürgeci kuvvetlerle amansız bir çatışma meydana gelir. Sömürgeci kuvvetlerin büyük asker yığınağına rağmen, gorkemli bir kahramanlık örneği

Mehmet GÜLER

Tüm bu uygulamalarla 1985 bahar atılımını ve savaşçılarımızın mücadelemizin boğulacağını hesaplamaktaydılar. Fakat gelişmelerin de gösterdiği gibi, şanlı Ulusal Kurtuluş Mücadelemizi böğmek bir yana, güçlenmesinin önüne bile geçememişlerdir. Sömürgeci Türk devletinin geliştirdiği tüm yay-

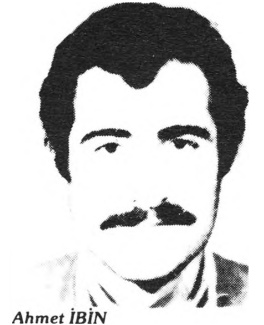

İ. Hüseyin BİLGİN

göstererek direnen değerli parti militanı ve savaşçılarımızdan 1'i şehit düşerken, düşmana da ağır kayıplar verdirilir. Siverek direnişinde, M. Celal Bucak'ın eşkiyalara karşı verilen mücadelede de yer almış olan kahraman direnişimiz Hüseyin ALTINTAŞ (Mehmet) bu çatışmada jandarma kuvvetlerinden Assubay ve askerlerden

Hüseyin ALTINTAŞ

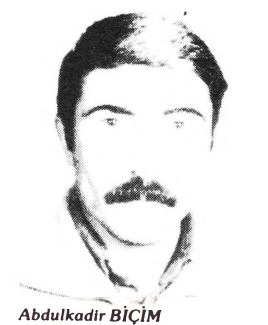

Ahmet İBİN

garalara rağmen, istedikleri sonucu elde edemediler. Yine, diplomatik ilişkilere de yönelerek, İran, Irak ve Suriye yönetimleri başta olmak üzere, bir çok devletle görüşmelerde bulundular. Tüm bunlardan söz aldıklarını özellikle de sınırlardan "terörist"lerin sızmalarının imkanı kalmadığını yayınlayarak kendilerini muazzam gücüne rağmen, yoldaşlarımız sonuna kadar kahramanca direnmıştır. 1 subay, 2 assubay, 25 asker ve ihbarcının da öldürüldüğü olayda, onlarca asker de yaralanmıştır. Başta değerli parti militanımız Ahmet İBİN (Cahit) yoldaş olmak üzere 8 militan ve savaşçımız da şehit düşmüştür.

Ayrıca 21 Mart Newroz günü ve sonrasında Şırnak ilçesi mıntıkasında bir dizi devrimci eylem ve silahlı çarpışma ortaya çıktı. Bir devrimcinin şehit düştüğü ve bazıların da yaralı olarak esir edildiği olaylarda çok sayıda sömürgeci güç öldü ve yaralandı.

Bahara doğru gelindiğinde, sömürgeciler, bu gruplarımıza yönelik olarak geliştirdikleri katliamlarla, ulusal kurtuluş mücadelemize de önemli darbeler vurduklarını sanıyor ve belimizi doğrultamayacağımızı umut ediyorlardı. Bu katliamların peşinden yeni katliam ve tutuklamalarla tümüyle hareketi-

Abdulkadir BİÇİM

bir-kacını vurduktan sonra, kendisi de aldığı kurşun yaralarının etkisi ile şehit düşmüştür.

Yine kışın sert geçtiği bir diğer alan olan Sason'da şanlı bir direniş sergilendi. 9 Mart 1985 günü, 8 yoldaşımız, özel yetiştirilmiş askeri birlikler ve helikopterlerle kuşatılarak, şehit ediliyorlardı. Düşmanın muazzam gücüne rağmen, yoldaşlarımız sonuna kadar kahramanca direnmıştır. 1 subay, 2 assubay, 25 asker ve ihbarcının da öldürüldüğü olayda, onlarca asker de yaralanmıştır. Başta değerli parti militanımız Ahmet İBİN (Cahit) yoldaş olmak üzere 8 militan ve savaşçımız da şehit düşmüştür.

Ayrıca 21 Mart Newroz günü ve sonrasında Şırnak ilçesi mıntıkasında bir dizi devrimci eylem ve silahlı çarpışma ortaya çıktı. Bir devrimcinin şehit düştüğü ve bazıların da yaralı olarak esir edildiği olaylarda çok sayıda sömürgeci güç öldü ve yaralandı.

Bahara doğru gelindiğinde, sömürgeciler, bu gruplarımıza yönelik olarak geliştirdikleri katliamlarla, ulusal kurtuluş mücadelemize de önemli darbeler vurduklarını sanıyor ve belimizi doğrultamayacağımızı umut ediyorlardı. Bu katliamların peşinden yeni katliam ve tutuklamalarla tümüyle hareketi-

mizi ezeceklerini, böylece 15 Ağustos atılımını durduracaklarını ilan ediyorlardı.

Fakat Partimizin bu pasifikasyon yöntemlerine karşı önceden hazırlık ve boşa çıkarma gücünde olduğunu hesaplayamayan sömürgeciler, bu beklentilerinde de yanıldılar. Partimiz ilan etmekte kararlı olduğu ve bundan çekinmeyeceğini çok önceden de olsa ifade ettiği, Kurdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanını 21 Mart 1985 Newroz'una denk getirerek, bahar atılımının hiç bir biçimde engellenemeyeceğini ve bunu daha da geliştirileceğini bir kez daha duyuruyordu. ERNK'nin ilanıyla birlikte eylemler yükselerek devamlılığını sürdürdü.

Direniş mücadelemizin güçlü atımları kazandığı alanlardan biri olan Erub-Şırnak yöresinde askeri konvoyu düşenlen saldırı ile pasifikasyon merkezi imha edilirken, çok sayıda asker de öldürülüyor veya yaralanıyordu. Başta, jandarma komutanı olmak üzere, MIT'in özel olarak görevlendirildiği ve bir pasifikasyon merkezi gibi çalışan doktor vd.'leri öldürüyordu. Bununla birlikte eylemler daha geniş bir şekilde tüm Kurdistan'a yayılıyor. Eylemlerin Kuzey'den Güney'e kadar tüm Kurdistan'ın kapsadığını bu dönemde yayınlanan sığınönetim bildirilerinde de görmek mümkündür.

Nisan ayı içerisinde, Bingöl-Karlıova'da meydana gelen çarpışmada iki değerli parti militanımız Mehmet GÜLER ve İ. Hüseyin BİLGİN şehit düşüyorlardı. Yöresin, ajan-muhbir güçleri tarafından yapılan bir ihbar sonucu, bölgelerinde uzun süren beriki geliştirdikleri eylemlerini daha üst bir seviyeye çıkarmanın hazırlıkları içindeyken, kurulan pusuda şehit oldular.

Bu çatışmanın üzerinden uzun bir zaman geçmeden, bu kez Bitlis-Mutki'de 29 Nisan'da başlayan ve 4 gün 3 gece devam eden bir başka eylem gerçekleşiyordu. Abdulkadir BİÇİM adlı PKK partizanının şehit düştüğü bu çatışmada, sömürgeci kolluk kuvvetlerinin belirttikleri 2'si subay, 3 komando eri olmak üzere toplam 5 ölüne çok otesinde bir kayıp verdikleri açıktır. Partizanların sınırlı bir kayıpla başarılı bir biçimde sürdürdükleri bu eylem sonrasında, sağlam direniş kalelerine çekilmeleri, Kurdistan'ın hangi alanında olursa olsun mücadelenin uzun süreli kılınabileceğini göstermektedir. Sömürgecilerin askeri yığınağına karşı, az sayıda ve donanımsız bir şekilde de olursa, ağır kayıplar verdirilerek düşmanın darbelendiği Mutki direnişinde, partizanların gücü bir kez daha ortaya çıkmıştır. Düşmanla böylesine dengesiz koşullarda günlerce süren bir çatışmanın sergilendiği Mutki direnişinin Ulusal Kurtuluş Mücadelemizdeki yeri ve rolü kuçumsenemler. Sömürgeci faşist basının sürekli olarak hep, "Güney'den sızıyorlar" biçiminde propaganda yapmasına rağmen, bizzat bu eylemin sonucunda, "dağlara çekildiler" diyerek, partizanların savaşın her alanında oldukları itirafında bulundular. Bu direniş ve itirafından da açıkça görülebileceği gibi, Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, her alanda kendisini korumak gücündedir.

Sömürgeci basında bunların yanı sıra bir çok demogojik ve yalan haberler de çıkmaya başladı. Kayıplar olduğundan fazla göstermek ve devletin güçlü olduğu imajını yaratmak maksadıyla, devrimcilerle hiç bir ilişkisi olmayan bir çok olayı onlara mal ederken, aynı zamanda gerçeğe dayanmayan bazı haberleri de yaygınlaştırdılar. Bu haberlerden birinde Diyarbakır'da yeri belirlilemeksizin bir çatışmanın çıktığından bahsedildi. Verilan haberde kırsal alanda, Ergani'de karakol basan grubun, 3 ölü ile ele

IKP VE TKP KUKM'NE DAYATTIKLARI TASFIYECİLİĞİ TERK ETMELİDİRLER

Halkımız ve Partimiz, Nisan 1985 ortalarında KUKM'nin ilanıyla birlikte yeni bir süreç giren mücadelemizin gerekli kıldığı görevleri gerçekleştirmek üzere, ülke zeminine giriş yaparken 8 değerli militanını daha, haince kurulan bir pusu sonucu kaybetti.

Kürdistan halkı, yüzyıllara varan mücadelesinde, eğer hâlâ bağımsız bir ülke ve özgür bir toplum kuramamışsa, bu, sadece düşmanın azgınca saldırı ve baskılarından, güçlü oluşundan kaynaklanmıyor ve esas nedeni de budur. Bunun nedeni, aynı zamanda ve esas olarak, kendi iç bünyesindeki zayıflıkların yol açtığı iç çatışmalardır. Ve bu çatışmalarda, dolaylı ya da dolaysız, bazı güçlerin belirgin bir rol olarak sorunu daha da ağırlaştırmalarıdır.

Bilindiği gibi, Kürt hakim sınıflarının yüzyıllardan beri sürüp gelen geleneksel işbirlikçiliği, günümüzde, düşman adına ideoloji, politika ve örgüt oluşturularak eylem geliştirmeye dönüşmüş ve artık tamamen ajan bir konum yaşamaya başlamıştır. Bunun derin tarihsel nedenleri vardır. Osmanlı-Safevi İmparatorluklarının Kürdistan üzerindeki egemenlik savaşlarından günümüze kadar, değişik görünümde arzetsede, Kürt egemen sınıfları, ağırlıklı olarak düşman adına bu çatışmaların tarafı olmuşlar ve halkımızı birbirine savaşmışlardır. Yabancı istilacı karşı isyana yöndeldiklerine ise, sınıfsal özelliklerinden kaynaklanan zayıflıkları nedeniyle, zamanla hem kendi direnişlerine ve hem de birlikte mücadele ettiği en yakın arkadaşlarına ihanet ederek korkunç bir işbirlikçiliğe yöndeldiklerini görüyoruz. Tarihimize acı, fakat gerçek olan bu yönüne, yakın tarihimizde, Kuzey-Batı Kürdistan'daki 1925-38 dönemi isyanlarında, özellikle de Dersim isyanında ve yine 1975'li yıllarda kesintiyi uğramakla birlikte, kısa bir sürede kendisini yeniden toparlayıp gelişen Güney Kürdistan ulusal hareketinde de sık sık rastlamak mümkündür.

Bu olumsuz miras üzerinde, 1970'li yıllardan itibaren şekillenen ve PKK Hareketinde somutlaşan KUKM'de, doğuşuyla birlikte, içten ve dıştan, birçok komploya ve ihanete maruz kaldı. Proletarya önderliğinde gelişen modern ulusal kurtuluş hareketi karşısında, Kürdistan üzerindeki inisiyatiflerini kaybetmeye başlayan Kürt egemen sınıfları ve onlardan kaynaklanan Kürt küçük-burjuva işbirlikçileri en azgın bir biçimde PKK Hareketine saldırdılar. Daha ideolojik grup aşamasındayken, oluşturulan komplotu-provakasyon örgütü "Sterka Sor" vasıtasıyla, 1977'de bu grubun önderlerinden Haki KAREER ve 1978'de de feodal eşkiya ceterelerce HALİL ÇAVGUN yoldaşlar hunharca katledildiler. Tüm bu komplotu girişimlere rağmen mücadelelerin daha da gelişip kitleleştiği; saldırıların da kapsamlı ve geniş boyutlara dönüştüğü görülmektedir. Bu kez de, "anti PKK" cilgisi temel ilke edilen "UDG" vasıtasıyla, KUKM'tan gelen ve 50'ye yakın PKK kadro ve sempati-zanınin ölümüyle sonuçlanan saldırılar başlatılmıştır. Bu saldırıların, sömürgecilikten ve onun işbirlikçisi yerli güçlerden kaynaklandığı, bu gün daha da açığa çıkmaktadır.

Hareketimiz dışarıya açıldığı dönemde de bir çok komploya karşılandı. Parti önderliğimize yönelik başarısızlıkla sonuçlanan bir kaç komplotu düzenlenirken, Ağustos 1982'de Süleyman TUĞÇU, Kasım 1982'de Hêzil Çayında Şahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Fuat ERTÜRK, Veyis ŞİMŞEK, Veyis HANTAŞ, Hasan ÖZÇELİK, Musa İLK, M.Beşir AKSOY, yine Mayıs 1983'de PKK-MK Üyesi Mehmet KARASUNGUR ve İbrahim BİLGİN yoldaşlar da aynı karanlık güçlerin komplotları neticesinde yaşamalarını yitirdiler.

İçten kaynaklanan toplumsal yapımızın bu olumsuzluğu, egemen ulus klasik komünist partileri ve devrimci hareketlerinin, ulusal soruna karşı özünde ulusal-inkarcı tutumları nedeniyle daha da ağırlaştırmaktadır. Kendilerini "komünist" sıfatı yakıştırmalarına karşılık, geçmişte ve günümüzde, Kürdistan sorunu karşısındaki ideolojik-

politik yaklaşımları ve eylemsel faaliyetleriyle, hiç de bu sığa layık olmadıkları, tersine azgın birer sosyal-şoven güç oldukları, hergün biraz daha net bir biçimde açığa kavuşmakta ve hiç de geçmişlerinden ders çıkarmadıkları görülmektedir.

Kuzey-Batı Kürdistan'da, TKP, geçmişte "UDG", günümüzde ise "Sol Birlik" olarak şekillenene ya da şekillendirdiği oluşumlar vasıtasıyla, yine aynı çizginin Güney Kürdistan'daki uygulayıcısı olan IKP de benzer oluşumları besleyerek ve bizzat örgütleyerek, hem Güney Kürdistan Ulusal Hareketini ve hem de Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen PKK önderliğindeki KUKM'ni tasfiye etmeyi gündemlerinin temel maddesi haline getirmiş bulunuyorlar ve utanç duyulması gereken bu işi de koordineli olarak yürütüyorlar.

Belki sözünü ettiğimiz bu partiler, düzenlenene bu komplotları içinde doğrudan yer almamış olabilirler. Ancak, Kürdistan karşısındaki inkarcı yaklaşımları, geçmişteki Kürt halk direnmelerine karşı burjuvaziden yana tavır alışı ve günümüzde gelişen KUKM'ne karşı takındıkları faydacı tutumları, sosyal-şoven ve revizyonist-reformist çizgilerinden kaynaklanan tutarsızlıkları, bu partilerin, dolaylı veya dolaysız olarak komplotu güçlerin yanında yer almaları sonucunu doğurmaktadır. Bu nedenle, gerek TKP ve gerek IKP'nin, bu gelişmelerden hiç de kendilerini kolayca sıyırmayacakları sorumlulukları vardır.

İşte biz, burada kısaca özetlemeye çalıştığımız bu nedenlerden dolayı, Nisan 1985 ortalarında düzenlenene ve 8 önder savaşçıların şehit düşmesiyle sonuçlanan komplotu, sıradan bir saldırı olarak değil, geniş bir kapsam içinde değerlendirilmesi zorunlu olan bir olay olarak görülmesi gerektiğini belirtiyor; ve bunu en doğru yol olarak gördüğümüz için de sorunu böylece bir tarzda ele alıyoruz.

İşbirlikçi Milliyetçilik ve Sosyal-Şoven Reformculuk, Siyasal Çizgiyi Burjuva Kuyrukçuluğuna ve Devrimci Mücadeleyi Tasfiyeye Götürür

Bir devrimin başarıya ulaşması için, herşeyden önce doğru bir ideolojik-politik hatta, yani doğru bir program, strateji ve taktiğe sahip olmak ve bundan kaynaklanan örgütsel-eylemsel bir faaliyeti geliştirmek gerekmektedir.

Bu gerçekliğin yerine getirilmesi konusunda, öncelikle, ulusal hareket içinde oynandığı olumsuz rol nedeniyle küçük-burjuvazinin konumuna değinilmelidir.

Kürdistan'da, burjuva milliyetçiliğinin temsilciliğine Kürt küçük-burjuvazisi soyunmaktadır. Ancak, bir yarıyla sömürgeci devleti ekonomik, sosyal ve eğitim sistemi, diğer yarıyla da Kürt egemen sınıflarının maddi ve manevi ilişkileri içinde yetmiş olması, bu sınıf adına hareket etmek isteyen güçlerin, ideolojide reformculuğa, politika da da uzlaşmacılığa yönelmelerine temel teşkil etmektedir. İşte bu güçlerin, "ana dilde eğitim, kültürel özerklik" vb. bazı sınırlı hakları program hedefleri haline getirmelerinin nedeni, oluşum tarzındaki bu özelliklerin dolaylı dayandıkları sosyal zeminin zayıflığıdır.

Açık ki, program diye sunulan bu formüllasyonların, halkımızın gerçek çıkarını ifade eden bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine hiç bir alakası yoktur. Daha çok özünde Kürt feodal-kompradorlarınin sömürgecilikle tamamen iç içe geçememiş kesimi ile onlar adına hareket eden elit bürokrat bir küçük-burjuva aydın tabakanın ekonomik ve siyasal çıkarlarını temsil eden programlardır. Böylece bir prgramdan kaynaklanan yaklaşımın ise, içinde ciddi tehlikeler taşıması kaçınılmazdır. Nitekim, ulusal kurtuluş hareketimiz proletarya öncülüğünde geliştikçe, bu güçlerin, içte ve dışta, nasıl birer işbirlikçi güç oldukları hemen açığa çıkmaktadır.

İşbirlikçi reformist burjuva milliyetçili-

ğinin, KUKM'nin çözümü için ileri sürdüğü çözüm yolları ve talepler, Kürdistan'ın şu andaki sosyo-ekonomik ve politik sorunlarına çözüm şurda kalsın, sorunları daha da ağırlaştırmakta olup pratik yaklaşımları, onları, içte ve dışta, yanlıştan da öte çok ciddi tehlikeler taşıyan ittifaklara ve ilişkilere yöneltmektedir. Dışta, emperyalizmin istihbarat örgütleri ve sömürgeci burjuvazinin söze liberal ve demokrat çevreleriyle ittifak geliştirmeye çalışırken, içte de devrimci-yurtsever çevreler ve işçi-köylü temel ittifakı yerine Kürt egemen güçlerinin çeşitli kesimleriyle ittifakı temel almışlardır. Proletarya eğilimi, oluşmadan önce kendi aralarında biçimde farklı yansımalarına rağmen aynı sınıf özünü, özümsememiş işbirlikçi küçük-burjuvaziyi temsil eden bu eğilimler pratik politikada feodal-komprador sınıfla aynı konuma düşmekten kendini koruyacak durumdaki güçsüzdür. Eski salt ulusal-inkarcılık yerine daha modern elbisei hakim ulus burjuvazisinden birer aldıkları kırınımları biraz daha artırmayı amaçlayan pasif bağımsız düşünce ve eylemden korkan, devrimci hareketin gelişimiyle ağırlıklı bölümü hızla gericileşen bir konumdadırlar. Proletarya eğilimi gelişip ulusal kurtuluş hareketini yaratıp önderliğini pekiştirdikçe bu gerici konumları daha da açığa çıkmaktadır. Proletarya eğilimi PKK biçiminde somutlaşıkça, ona yönelik mücadeleyi daha da yoğunlaştırıp telaşa hızla kurulup dağılan ilkesiz ama özünde anti-PKK birlikleri kurmakla asla gecikmediler. Bu birliklerin arkasında, sömürgeci burjuvazinin dolaylı-dolaysız desteğinin ve teşvikinin olduğu, bugün her düzeyde açığa çıkan ideolojik politik pratik ilişki, yaşam ve düşmanın dayattığı pişmanlık yasası adındaki provakasyonu, bildirdi ve eylemlerinde daha iyi analizlmektedir.

Geçmişte bu amaçlar doğrultusunda kurulan "UDG" bir yılını doldurmadan, daha sonraları oluşturulan "5'li platform"lar ise doğuş yapmadan dağıldılar. Açık ki, bu tarzda oluşturulan birlikler, halkımızın kurtuluş mücadelesinin ihtiyaçlarına karşılık vermek için değil, yukarıda sözünü ettiğimiz güçlerin kendi örgütsel varlıklarını "doğaldır ki sınıfsal çıkarlarını" korumak maksadıyla, çok ince hesapların yapılarak gerçekleştirilmesi sağlanan tasfiyeci sağ ve bir o kadar da halkımızın birliğine ve mücadelesine zarar veren tehlikeli oluşumlardır. Yine bu çevreler, istemlerini gerçekleştirmek için sömürgeci burjuvazinin CHP kanadından gerekli "ilgi"yi göremeyince bu kez de, egemen ulus devrimciliği içindeki sosyal-şoven, revizyonist-reformist kesimlere yöndeldiler. Ancak bu yöneliminde işbirlikçi uşak karakteri kendini hemen ele vermekten geri kalmadı. Ulusal varlığını inkar temelinde ortaya çıkan bu "mezheplerin" en eskisi "TKP" ile ilişkilerini başarıymış gibi şu utamaz sloganla dile getirmektedirler: "DDKD Havana'da". Aslında DDKD'nin Havana'ya gittiği doğrudur. Fakat bu, halkımızın öz çıkarlarını temsil etmeyi bırakalım, kendi örgütsel bağımsızlığını başkalarına teslim ederek ve kendisi adına hiç bir söz hakkı olmayarak gerçekleşen bir gidiştir. Yani DDKD, Havana'ya Türk bayrağı ve TKP flaması altında gitmiştir. Ulusal kimliğin bu biçimde inkar edenler herşey olabilir, ama asla komünist olamazlar. Bu güçler, reformist çözümlemeleri temel alan program hedeflerine varmak için de olsa, kendi öz güçlerine dayalı herhangi bir taktik anlayışa da sahip değildir. Daha çok, stratejik anlayışlarına uygun olan güçlere dayanarak, barışçı yollarla ve doğabilecek muhtemel fırsatlarla sorunun çözümünü temel almaktadırlar. Bu nedenle de, halkımızın savaşçı ve direnişçi potansiyelini, işbirlikçi reformist çizgilerinin hayat bulması için kendi potansiyelini eritmeye çalışmaktadırlar.

Kürdistan, emperyalizm ve sömürgeci güçlerce parçalanmış olup her parçasında da aynı ayrı katı bir sömürgecilik uygulanmaktadır. Bu nedenle KUKM'nin bu ülke devrimci-demokratik hareketleriyle çok sıkı bir bağı vardır. Geçmişte bu iki ülke devrimi

arasındaki ilişkiye somutluk kazandırabilecek objektif zeminin yetersizliği söz konusuydu. Ancak, özellikle Kuzey-Batı Kürdistan'da, oluşan objektif zemin üzerinde şekillenen modern bir ulusal kurtuluş hareketi gelişmiş ve geçmişte somutluk kazanmayan ilişkilerin, günümüzde oldukça elverişli koşulları da oluşmuştur.

Fakat sağlanan bunca gelişmelere rağmen, iki ülke devrimi arasındaki ilişkilerin hiç de geçmişten farklı bir konumda olmadığını görüyoruz. Oysa, etle-tırnak gibi birbirine bağlı olan bu iki ülke devrimi arasında doğru devrimci temellerde bir ilişkinin geliştirilememesi halinde bir çok dünya devrim pratiginde de karşılaştığı gibi bu, yenilgiye yol açar. Eğer devrimciliğin geçmiş mücadeleye deneyimlerinden ders çıkarması gerektiği anlayışıyla hareket ediliyorsa, en acı örnek, geçmiş tarihimizin oluşturduğu Türkiye ve Irak pratigidir. Bilindiği gibi önce Kürt halk direnmeleri ezilmiştir, arkasında başta IKP ve TKP'nin sorumluları olmak üzere bir çok devrimci öldürülmüştür. Bunda her ne kadar Kürdistan'daki gelişen hareketlerin önderliklerinden kaynaklanan etmenler var ise de, esas olarak bu güçlerin Kürdistan sorunu karşısında takındıkları sosyal-şoven tutumun payı büyüktür.

Fakat aynı tutumun, günümüzde de KUKM'ne karşı sürdürüldüğünü görmekteyiz. Artık bu noktada herhangi bir ideolojik-politik yetersizlikten ve objektif koşulların zayıflığından bahsetmek gerçekliği tanımlamada yavif kalmaktadır. Yaşanan gelişmeler, ortada bilinci ve ard niyetli bir tutumun olduğunu açığa çıkarmaktadır.

Bu güçler, programlarını daha çok kendi reformist burjuvazileri ile uzlaşma temelinde hayata geçirmek istediklerinden, Kürdistan konusunda çok hassas olan burjuvazilerini ürkütmemeye çalışıyorlar ve bu nedenle de gelişen ulusal kurtuluş hareketimizi, bir türlü kabule yanaşmak istemiyorlar. Uzun bir dönem Kürdistan gerçekliğini inkar etmelerine karşın, KUKM kendi gerçekliğini zorla dayatınca, bu kez de, sorunu ya saptırmaya ya da çıkarıcı temellerde ele almaya başladılar. Toplumumuzun gerçekliklerinden dahi yararlanmaya kadar vardıkları iğrenç yöntemlerle, sağlanan devrimci gelişmeleri, kendi programlarını gerçekleştirmenin aracı haline getirmeye çalıştılar.

Görüldüğü gibi, hem işbirlikçi Kürt burjuva reformculuğu ve hem de egemen ulus devrimciliğinin sosyal-şoven, revizyonist-reformist güçleri, iki ülke devrimine hizmet edecek ilişki ve ittifakları kurma yerine, bir birlerinden yararlanarak program hedeflerine varmaya, Kürdistan sorununu ise, emperyalist-kapitalist sistem içinde ve sömürgeci iktidarlardan özüne dokunmadan çözmeye çalışıyorlar. Böylelikle faydacı, devrimci ilke ve dürüstlükten yoksun stratejik yaklaşımlar ve onun ortaya çıkaracağı birlikler, devrimci mücadeleye en ufak bir hizmet sunamayacağı gibi, devrimci potansiyeli eriterek, kaçınılmaz olarak devrimi yenilgiye götürür.

TKP ve IKP'nin Kürdistan Ulusal Gerçekliğine Yaklaşımları Özünde İnkarcılıktır

KUKM, özellikle de II. emperyalist paylaşım savaşından sonra çağımız en güçlü akımı haline gelen ulusal kurtuluş savaşlarının da etkisiyle, modern bir niteliğe kavuştuğu günden bu yana, ağır ideolojik-politik sorunlarla yüz yüze gelmiştir. Bunlardan biri, Kürdistan'ın parçalanarak ayrı ayrı ülkeler tarafından sömürgeleştirilmesinden dolayı farklı ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal bir yapının oluşmasından ve bunun da her parçada yaşayan halkımız arasında değişik bilinç ve örgüt düzeyinin doğmasında yatar. Diğerleri ise, Irak ve Türkiye devrimci-demokratik hareketlerinin, ilk önderlerinin imha edilmelerinden sonra tasfiyeciler bir rol oynayan ve hiç de layık olmadıkları halde kendilerine "komünist"

geri çevirir.» Demek ki konu, eyleme kalkışmanın mutlaka başarılı sonuçlanıp-sonuçlanmaması sorunu değildir. Elbette kesin başarı için yola çıkılır. Önemli olan, bir halkın kendi saygınlığını yeniden kazanarak, yüz yılların utanç ve korkusunu silip süpürmektir. Evet, 15 Ağustos eylemleri bu anlamda oynaması gereken rolü oynamıştır. Halkımıza cesaret ve kıvanç vermiştir. Halkımız, şu anda ülke içinde ve dışında başı dik, umut ve onurlu, 15 Ağustos eylemlerinin verdiği gururla geleceğine bakıyor. Yine bu eylemler, ülkemizin ve halkımızın, dünyanın bir çok çevresinin gündeminde tartışma konusu haline gelmesine de yol açmıştır.

Biz, halka karşı sorumluluğum yerine getirilmesini olayını, halkın malına, canına, namusuna el atan, yaşamı çekilmez kılın somurgesi faşist rejime karşı devrimci direnişin mücadelesini yükseltmek, halkı bu temelde örgütleyip eyleme kaldırmak olarak kavırıyoruz ve doğru bulduğumuz bu anlayış doğrultusunda halkımıza karşı görevlerimizi gücümüz oranında yerine getirmeye çalışıyoruz.

Hiçbir Gerci Çaba Halkımızı UKC Bayrağı Altında Toplanmaktan ve Savaşmaktan Alıkoymayacaktır

Kürdistan, toprak, nüfus, ulusal ve siyasal birliği parçalanmış bir ülkedir. Her parça, ayrı bir ekonomik, sosyal ve siyasal özellik taşıyan ülkelerin somurge statusu içinde yer almaktadır. Ortaçağdan kalma aşiretler, dinsel ve mezhep farklılıklarından kaynaklanan sorunlar da ulusal birliğimizin gelişmesi üzerinde oldukça olumsuz bir etki oluşturmaktadır. Yabancı egemenlik de, kendi somurgesi varlığını sürdürmek ve güçlü kılmak için bu çağdışı kurumları zorla ayakta tutmakta, yaşatmaktadır. Halkımız, adeta kendisi için düşünen, örgütlenen ve eyleme kalkan bir halk olmaktan çıkarılmış, yabancı egemen güçlerin ve işbirlikçi Kürt hainlerinin çıkarları uğruna birbiriyle veya kardeş halklara karşı savaşını bir noktaya getirilmiştir. Böylece, halkımız, ortaya çıkan bu toplumsal kaos ortamında gerçek çıkarının nerede yattığını göremez bir durumu yaşar hale getirilmiştir.

Ülkemizdeki bu olumsuz yapıdan Kürt egemen sınıfları da sorumludur. Onlar, Kürdistan'ı istila eden somurgesi güçlere karşı halkımızın siyasal birliğini sağlayıp vatanın bağımsızlığı uğruna savaşmadılar. Tersine kendi dinsel ve aşiretsel otoritelerini de kullanarak ülkemizi yabancı işgalcilere peşkeş çektiler, halkımızı din, mezhep ve aşiret çatışmalarıyla birbirine kırdırttılar. Bununla, belki egemenliklerini pekiştirip gunumuz kadar sınıf varlıklarını sürdürebildiler, yaşayabildiler. Fakat vatanımız ve halkımız, bağımsız ve özgür yaşamını kaybetti. Kendi toprakları her türlü yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarına sahipken, halkımız, aç ve sefil, geleceğinden emin olmayan bir durumu yaşamaktadır.

Kürdistan'daki egemen sınıflardan bazı kesimleri, her ne kadar yabancı egemenliğe karşı zaman zaman savaşım geliştiriyorlarsa da, bunun boyutu otonomi gibi şir reformcu istemi aşmıyor. İdeolojik-politik hedefleri, varolan aşiretsel, mezhepsel ve dinsel farklılıklardan kaynaklanan olumsuzlukları ortadan kaldırıp, ulusal birliğimizi gerçekleştirmeye yetmiyor. Tersine bu yaralanımızın daha da derinleşmesine yol açtığını görüyoruz. Her ne kadar günümüzde egemen sınıflar çeşitli partiler altında ayrı klikler biçiminde örgütlenmişlerse de, klasik aşiret ve pedersahi ilişkileri aşmış ve böylesine modern ilişki ve anlayışa kavuşmuş

değiller. Yani adeta eski aşiret örgütlemesine parti görünümü verme durumunu yaşıyorlar. Bu özelliklerinden dolayı da, toplumsal zayıflıklarımızdan kaynaklanan iç çatışmaları ortadan kaldırmak şurda kalsın, daha da derinleştirerek bu çatışmalarını sürdürdüklerini görüyoruz. İlkel milliyetçilik ve küçük-burjuva reformculuğundan kaynaklanan bu anlayışlar ve örgütlenmeler bu güne kadar halkımızı defalarca yenilgiye götürmüş, halkımızı birbirine karşıtırmıştır. Ve hala da bu tutumlarında ısrar etmektedirler.

Emperyalizm ve sömürgecilik, Kürdistan'ın toplumsal, ulusal ve siyasal zayıflıklarından yararlanarak, bul yandan "ulusal kurtuluşcu, sosyalist" görünümüne altınla ajan-provokator örgütlerini halkımızın bağına bir hançer gibi saplayarak ve böylece iç çatışmaları, örgütler arası çatışmaları körüklemekte, halkımızın gücünü birbirine kırdırarak tutukmeye çalışmakta, diğer yandan ise işbirlikçi hain Kürt din ve aşiret adamları vasıtasıyla, aşiret, din ve mezhep çatışmalarını körükleyerek, ulusal birliğimizin sağlanmasını engellemeye çalışmakta, bununla da anlamsız ve düşmana hizmet eden bir iç savaş ortamında halkımızı takatın düşürerek uzun bir süre daha egemenliklerini sürdürmeye çabalamaktadırlar.

Halkımıza dost olması gereken egemen ulus devrimcileri de bu konuda sorumluluklarını yerine getirmiyorlar. Ulusal ve siyasal birliğimizin gelişmesi için olumlu bir çaba içine gireceklerine, onlar da aynen, ülkemizi sömürgeleştiren kendi burjuvaları gibi toplumsal zayıflıklarımızdan yararlanarak çalışmaktalar ve böylece sorunlarımızın daha da ağırlaşmasına, birliğimizin sağlanmasına engel olmaktadır. Şimdiye kadar bizi inkar ettiler. Fakat halkımız mücadelesini kendisini dayatınca, bu kez de en utanmazcasına bundan faydalanmaya kalkışıyorlar. Özellikle İKP ve TKP, daha da ileri giderek KUKM ve öncü gücü PKK'yi tasfiye etmeye çalışıyorlar.

Bugüne kadar, bu kaos ve bilinç körlüğü ortamında gerçekleri göremeyen, kendi gerçek çıkarının nerede yattığını kavrayamayan Kürdistan halkı, PKK'nin ektiği bilinç tohumlarıyla ve bunu pratik-örgütsel eylemleriyle tamamlayarak bütünleştirmesi sonucu kendi gerçekliğini kavramaya ve bu uğurda mücadele eden öncüsü etrafında toplanmaya başladı. Her ne kadar PKK Hareketi, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişip güçlendiyse de, doğru anlayış ve pratik eylemliliği diğer parçalarda yaşayan halkımızı da derinden etkilemiş ve büyük bir umut kaynağı olmuştur.

PKK, diğer parçalarda yaşayan halkımızın içinde bulunduğu olumsuzluğu aşması, şimdiye kadar defalarca yenilgiye uğratılmasına rağmen elde silah kesintisiz bugüne kadar getirdiği mücadelesini doğru bir yola kanallize etmek için, bu parçalarda savaşan çeşitli güçlerle ilişkiler geliştirmiş, ortak savaşımı güçlendirmek için ittifaklar yapmaya çalışmıştır. Kanayan bir toplumsal yaramız haline gelen iç çatışmaları sona erdirmek için tüm gücüyle çaba harcamış ve bu uğurda en değerli varlıklarını şehit vermekten çekinmemiştir. Ortak mücadele sorunlarına ilkeli yaklaşmış ve bir program sorunu olarak ele almıştır. Nitekim önceleri KYB ve daha sonra İKDP ile çeşitli ittifak ve

ilişki protokolleri imzalamıştır. Kendi pratiğinde ise altına imza attığı ilkelere sadık kalmış ve her zaman için onun gereklerini yerine getirmeye çalışmaktan en ufak bir geri adım atmamış, tersine yoğun bir çaba içine girmiştir.

Gelinen aşamada, durum ne kadar olumsuz olursa olsun, PKK, halka ve vatanına sonuna kadar bağlı olmanın bir gereği olarak, halkımızın siyasal birliğini sağlamak, bu konudaki olumsuzlukları gidermek, karşılıklı güven ve mücadele birliği anlayışını pekiştirmek için elinden gelen her çabayı sarfederek hiç bir fedakarlıktan kaçınmayacağını bir kez daha belirtmek isteriz.

PKK Hareketinin, 1973'ü yıllardan bu yana kesintisiz sürdürdüğü ideolojik, politik, örgütsel ve eylemsel birikiminin bir ürünü olarak 21 Mart 1985'te kuruluşu ilan edilen KUKC ile birlikte, halkımız yeni güçlü bir silaha daha kavuştu. Bugüne kadar büyük bir fedakarlık pahasına ekilen bilinç tohumları, uğruna kan akıtılarak beslenen birlik, artık bir özlem olmanın çıkmış bir gerçeklik haline gelmeye başlamıştır. Yüzyıllardır ulusal ve siyasal birliğimiz önünde engel teşkil eden tüm gerici ideolojik, politik ve örgütsel yapıların neler olduğunun bilincine kavuşmuş durumdadır. ERNK gibi bir silaha kavuştuktan sonra, kendisini aşiret, din ve mezhep maskeleriyle aldatmaya ve kendi çıkarları için savuşturmaya, kolece yaşamının sürdürülmesinden başka bir anlam ifade etmeyen, direnmemeyi öğütleyen güçlere kanmayacak, kendisine ve öncü gücü PKK'ye yönelik komplö ve provakasyonları boş çıkarmasını bilecek; kendi öz kurtuluşu için, siyasal birliğinin ifadesi ve öncüsü olarak ERNK bayrağı altında savaşacak ve kazanmasını bilecektir.

Tüm Partili Militan ve Sempatizanlar

Partimiz, bu güne kadar onlarca değerli militanını, politik gelişmeleri derinden bir kavrayıştan yoksunluk, sorunlara yaklaşımındaki yüzyesellik ve saflık; gerekli politik uyaklılığı ve ustalıgını gösterilemeyişi sonucu kaybetti. Dost ve düşman ayrımını iyi yapın. Kimin nereye ve ne kadar dost olacağını güçlü bir politik önsez ve derin bir kavrayışla ele alın. Size uzanan her eli dost olarak görmeyin. Bu elleri tutun, fakat her saniye tedbirinizi almayı ve kontrol etmeyi de ihmal etmeyin. Dostluk ve mertlik konusundaki iyi niyetlerinizin sömürülmesine ve istismar edilmesine müsaade etmeyin. Mehmet KARASUNGUR, Kazım DEMİRTAŞ, Metin YILMAZ, Kazım AYDIN, Kerim BAYTAR ve en son olarak da 8 yoldaşımızı, hep takınılan dostluk maskeleriyle kaybettik. Dostluk adına tartışmalar yapılıyor, evlere kabul ediliyor, fakat hep arkadan hançerleniyoruz. İlkel milliyetçiliğin ve oportünizmin bu özelliğini iyi kavrayın. Partimizin bir daha böylesi kayıplara tahammülü yoktur. Bunun gereklerinin yerine getirilmesinin halka ve Partiyeye büyük zararlar vereceğini unutmayın. Gerekli politik olgunluğa ve ustalığa kavuşmak için beynimizi ve yüreğimizi sonuna kadar zorlayalım.

Yiğit Kürdistan Halkı!

Öz kurtuluş iradenizi, düşmanın en azgın

saldırılarından ve dost olması gereken güçlerin ciddi tehlikeler taşıyan olumsuz yaklaşımlarından ne pahasına olursa olsun koruyan ve temsil eden öncü örgütünüz PKK'yi koruyun, O'na sahip çıkın. Komplö ve provakasyonlara karşı sessiz kalmayınız. Sizleri, çağdışı utanılaşma imdinden kurtarmak, bağımsız ve özgür yaşam için, yaz-kış, sıcak-soğuk, açlık-susuzluk demeden tabiatın en ağır şartlarına çıplak bedenleriyle karşı koyan, düşman kurşunlarına karşı hiçbir karşılık beklemeden göğüslerini siper eden, namusunun, malının ve canının da atan düşmana karşı elde silah gözünü kırpmadan ölüme ve eyleme giden, bağrınızdan çıkıp sizler için bu zorluklara katlanan en değerli ve sadık evlatlarımız, onların mücadelesine ve temsil ettikleri bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratma çizgisine sahip çıkın. Bu yiğit evlatlarımızı alçakça katledenlerden hesap sorun. Hiçbir surette affetmeyin. Partiniz PKK'yi, Cepheniz ERNK'yi ve silahlı kuvvetleriniz HRK'yi savunun, bunların etrafında toplanarak kaderinizi bizzat ve özgürce tayin etmek için savaşın!

Kürdistan'ın İlerici Yurtsever Güçleri

Halkımızın kutsal kurtuluş iradesini eğmek ve kırmak isteyen komplö ve provakasyonlara alet olmayın. Başta İKDP olmak üzere, varlığını kullanarak geliştirilmek istenen ve iç çatışmaları körüklemek isteyen bu politikaları reddedin. Yurtseverlik temelinde birlik ve direnişen varsa olun!

Komşu Arap, Türk ve Fars halk güçleri, Kürdistan'ın özgürlük mücadelesi halklarımızın da kurtuluşu demektir. Bundan yana olalım, şovenizme ve sosyal-şovenizme karşı duralım. Birlik, dayanışma ve eşitliği öne çıkaralım.

Komşu ülke komünist partileri eğer tasdikları sifata samimiyetle bağlıysalar KUKM'ne dayattıkları tasfiye ve kuyrukçu politikayı terketmeli, haklı mücadelemizi zararlı olarak görmekten vazgeçmeli, ya desteklemeli o da olmazsa tarafsız kalmalıdır.

İlerici Demokratik Sosyalist Kamuoyu

Çağımızda demokrasinin ve sosyalizmin başta gelen ilkelerinden biri de köle halkların kuruluşunun destekleyicisi olmaktır. Çok gecikmiş de olsa düşmanlarımızın çokluğu ve dostlukların yetersizliği, koşullar ne olursa olsun bu hakkın kullanılmasına engel olarak gösterilemez. Bu hakkımızın desteklenmesinin, ilerici insanlığın çıkarlarının da bir gereği olduğuna inanıyoruz. Desteklenmezse bile tarafsız kalın, en azından düşmanlarımızın soykırımını destekler duruma düşmeyin!

Ülkemizin gerilgi ne olursa olsun, çağdaşlaşmak ve ilerici insanlık kervanına katılmak kutsal hakkının kullanılmasına karşılıklı bağlı kalınmasına ve bunun pratik gereklerinin yerine getirilmesinin vazgeçilmez bir insanlık görevi ve borcu olduğunu belirtiyoruz.

HALKIMIZIN, BAĞIMSIZ VATAN VE ÖZGÜR BİR TOPLUM İÇİN MÜCADELESİ, BAĞLI KALINMASI GEREKEN EN YÜCE DEĞERDİR!

HALKIMIZIN KUTSAL DEVRİM HAKKI, HİÇ BİR GEREKÇEYLE ERTELENEMEZ VE KAYDA BAĞLANAMAZ!

HALKIMIZ, PARTİMİZ ÖNDERLİĞİNDE ERNK'DE BİRLEŞECEK, SAVAŞACAK VE KAZANACAKTIR!

Impressum
V.i.S.d.P.
A. Çobanoğlu
Achenher Str. 514-520
5000 KÖLN 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÜN
Postfach: 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank KÖLN
A. Çobanoğlu
Konto Nr: 10 50 046
BLZ: 370 700 60

Danimarka 6.50 dkr.
Avusturya 15.00 s.
İngiltere 0.50 £.
Hollanda 2.50 hfl.
Belçika 50.00 bfr.

Norveç 5.00 nkr.
Fransa 5.00 ff.
İsviçre 2.00 sfr.
İsveç 5.00 skr.

Filistin Ulusal Direniş Hareketine dayatılan sağ tasfiyeci Arafat çizgisi ve kılığına karşı geç ve yetersizde olsa altı örgüt meclis başkanı ve 4 FKO yürütme komitesi üyesi tarafından, Filistin Ulusal Kurtarma Cephesi adı altında yeni bir platform oluşturulmuştur. Türkiye'de de yaygın olarak yaşanan devrimci hareketi tasfiye çabalarını daha yakından tanıyabileceğimiz düşüncesiyle, bu platformu yayınlamayı uygun gördük. Ayrıca platform öncülük edenlerden, FHKC Sekreteri George Habbash'ın yaptığı basın toplantısı ve basın açıklamasını da geçen sayımızda yayınlamıştık. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine dayatılan reformizm ve tasfiyeciliğin de gelişmiş biçimlerini bu belgelerde daha iyi görmek mümkün olacağından platformu okuyucuya sunuyoruz.

ÖNSÖZ

Filistin halkı, özellikle çağdaş devrimin 20 yıllık tarihi zarfında; başta silahlı mücadele olmak üzere, çeşitli biçimlerde sürdürdüğü uzun süreli mücadelesi boyunca büyük kayıp ve fedakarlıklar pahasına da olsa, canlı ulusal davasının devamını sağlamış ve bu davayı tasfiye etmek isteyenlerin çabalarını boşa çıkarmada önemli mesafe katetmiştir. FKO'nun etrafında halkımızın ulusal varlığını yeniden birleştirmek, bağımsız mücadeleciler kimliğini kendi örgütü FKO şahsında açığa vurmak ve Filistin halkının tek meşru temsilcisi olması itibarıyla, bu örgütün Arap alemi ile uluslararası alanda tanınması hususlarında da önemli ve merkezi bir kazanım elde edilmiştir.

Halkımızın mücadelesini ve irade birliğini kendisinde somutlaştıran FKO, onun ulusal hedeflerini gerçekleştirme yolunda ortaya çıkan taslimiyetçi, tasfiyeci plan ve çözümlerin karşısında en belirgin bir engel teşkil ettiği gibi başta ulusal topraklarına geri dönüşü, kendi kaderini kendisinin tayin etmesi ve başta ulusal toprakları üzerinde bağımsız ulusal devletini kurma hakkı olmak üzere tüm ulusal haklarının elde edilmesi için verdiği mücadelede halkımızın elinde etkin bir silah oluşturdur.

Elde edilen bu kazanım bugün, (ulusal dava, FKO'nun halkımızın tek temsilcisi olma özelliği, onun bağımsızlığı, emperyalist ve siyonist gerici planlar ile taslimiyetçi çözümlerin karşısında duran ulusal program) kendisini tehdit eden büyük iç ve dış tehlikelere maruz kalmaktadır.

Emperyalizm ve siyonizmin 1982 yılında Lübnan'ı işgalinin ardından, Filistin devrim güçlerinin Lübnan'ı ve Beyrut'u boşaltmalarını üzerine saldıkları daha da azgınlaştı. Bu saldırılarla hizmet eden Sedat çizgisi, Camp-David antlaşmaları ile Mısır-İsrail anlaşmasının bir sonucu olarak Mısır'ın Arap-İsrail ilişkisi alanının dışına çıkmasından sonra Filistin Ulusal Mücadelesinin karşılaştığı objektif ve subjektif zorluklar giderek arttı. Filistin halkının ulusal davasının tasfiyesini hedefleyen emperyalist, siyonist ve Arap gerici kompoları yoğunluk kazandı.

Bu bunalım; siyasi, askeri, örgütsel ve mali alanlarda ulusal çizgiden sapan Arafat başkanlığındaki önderliği yürüttüğü faaliyetler nedeniyle giditleni daha da arttırmış-

tır. Bunalıma sebep olan tutum ve faaliyetleri ise şöyle sıralamak mümkündür: Tasfiyeci ABD planları ve çözümlerine karşı takınılan tutum, Reagan planında guya "olumlu yanların" bulunduğu iddiaları, Mısır yonitimiyle ilişki kurulması, Arap alemi ve uluslararası güçlerle olan ilişki ve ittifak biçimini değiştirme, kimliği belli bazı siyonist şahıslarla toplantılar yapma, aynı şekilde Lübnan'daki Filistin devrim güçlerinin rolünü işlemez kılma, bunun için bu güçleri siyonist düşmanla çelişki alanlarında uzak yerlere dağıtma, silahlı mücadelesinin hesabına diplomatik manevralarını yoğunlaştırma, ortak çalışmanın temellerini dinamitleme, karşılıksız ödün verme siyasetlerini sürdürme, FUK (Filistin Ulusal Konseyi)'un kararlarını çiğneme, Filistin Ulusal Sandığı'nın (FUS) mallarını heder ve çarçur etme vb. de tanımını bulan sapık çizgi.

Arafat'ın Kahire'yi ziyaret etmesi, Camp-David rejimiyle görüşmelerde bulunması, Arap ve islam ülkelerinin bu ülke üzerinde uyguladıkları tecrit çemberini aşma çabalarına ortak olması, Ürdün rejimini politikası doğrultusunda yon tutması ve bunun bir sonucu olarak Mart 1984'te Ürdün-Filistin ortak bildirisinin yayınlanması, Şubat 1985 anlaşmasında Ürdün yönetimiyle birleştirile taslimiyetçi bir düzine madde altına imza koyması, ABD taslimiyetçi çözüm planı yolunda saf tutması gibi tutumlar; ulusal dava üzerinde bir tehdit ve FKO'nun filistinli halkımızı temsil etme hakkından boşulsuz taviz verme anlamına geldiği gibi; tüm uygulamalar devrimi içten tehdit etmekte, onun çizgisi programı ve kazanımlarında boşulsuz ödün vermesi içermektedir. Bu konumıyla taslimiyetçi-sapma çizgi ve onun temsilcileri devrimi içten tehdit eden niteksel bir tehlike durumundadırlar.

Bu uygulamalar, FUK'un kararları ile Filistin halkının iradesinin dışına çıktığı ve onu temsil etmediği gibi FKO'yu gerici ve taslimiyetçi mihraklara çekme, Camp-David antlaşmalarına, Reagan planına sokma girişimleri yolunda, tehlikeli bir geçiş ifade etmektedirler.

Ortaya çıkan son gelişmeler, atılan bu adımların bir taktik uygulama veya girilen bir hatanın sonucu olmadığını, tersine emperyalizm, siyonizm ve gerici tasfiyeci çözümleriyle ortak bağlar kurmaya çabaların çizginin izlediği politikadan bir halkasını oluşturduğunu ortaya çıkarmıştır.

Halkımızın gerçek hedef ve çıkarlarıyla çelişen bu çizgi önderliğini ve temsil ettiği güçlerin ulusal amaçlarını gerçekleştirerek mücadeleyi sürdürmede artık aciz olduğu, iflas ettiği bariz olarak açığa çıkmıştır. Bu önderlik yürüttüğü sapık siyasal çizgisinden ötürü, çeşitli alanlarda ve tüm düzeylerde Filistin sahasında meydana gelen tahribatın sorumluluğunu taşımaktadır.

Halkımız, ulusal davasına, FKO'ya ve onun kazanımlarına sadakatle bağlı kaldı. Halkımızı temsil eden çeşitli yurtsever örgüt, güç ve şahsiyetler, ulusal çizgiye bağlılıklarını, taslimiyetçi-sapmış bu çizgi önderliğinin izlediği tüm politikalara olan muhalefeti dile getirdi. Mevcut olan bütün yol ve yöntemlerle anti-emperyalist, anti-siyonist, gericiye karşı, ulusal çizgide olan

bir FKO'nun devamı için çalıştı. Fakat Amman'da bölücü, gayri meşru FUK toplantısını yapmakla yetinmeyen bu taslimiyetçi-sapma çizgisinin önderliği, Kral Hüseyin'in gayri meşru Amman FUK açılış toplantısında önerdiği önerenin (çözüm için çalışma önerisi) temel unsurlarını onaylamak, "toprak karşılığında barış" salsatısı ile BM Güvenlik Konseyi'nin 242 sayılı kararının kabulü ve kararlaştırılması üzere kurulan Şubat 1985 ittifakını imzalamakla kendisini ulusal faaliyet platformundan nihai olarak çıkarmıştır.

Bu ittifak öyle ki, ulusal topraklarımızdan vazgeçme, düşmanın bu topraklar üzerindeki selameti sağlama, halkımızın ulusal davası hesabına FKO ve onun kazanımlarının tasfiyesini temelinde, siyonist düşmanla taslimiyetçi antlaşmaların yapılması doğrultusunda yapılacak çabalara Ürdün rejiminin doğrudan katılması anlamını taşımaktadır.

Bu antlaşmanın imzalanması, Arap gericiğinin Reagan planıyla uyumu çabaları, Camp-David antlaşmalarına katılma, dünya ve Arap ulusal kurtuluş hareketlerine onanılmaz büyük zararlar vermesi hedefleyen faaliyetlerin genel doğrultusunda meydana geldi.

Bölgemiz düzeyindeki gelişmeler halkımızın ve ulusumuzun mücadele ruhunu yükseltmektedir. Özellikle de işgal altındaki ülkemiz üzerinde yaşayan halkımız, düşmanla yurtlaştırma hareketi ve işgaline, ekloyma, baskı ve terör hamlelerine karşı koymakta, ayaklanmakta ve düşmanın otonomi komplosuna, Camp-David'ci siyaseti ve bütün ihlakî-taslimiyetçi planlarına karşı her çeşit mücadeleciler yükseltmekte ve böylelikle bu planların mutlaka yıkılacağını kanıtlamaktadır. Lübnan'da yapılan ABD-İsrail-faşist Falanjist ittifakını 17 Mayıs 1983 tarihli antlaşmanın (Camp-David'in Lübnan halkası) feshedilmesi ile yenilgiye uğratılmış; Lübnan ulusal direniş güçleri ile Filistin devrim güçleri bu bloka ve çok uluslu güçlere karşı güçlü darbeler indirerek, onları Lübnan'dan çekilmeye mecbur etmişlerdir. Bu sayede elde edilen zaferlerle iki gücün rolü etkinleştirilmiş ve başta dost Sovyetler Birliği olmak üzere, dünya kurtuluş ve ilerici güçleri ile Arap ilerici-yurtsever güç ve yonitimlerin desteği alınarak, Lübnan-Suriye-Filistin yurtsever ittifakı neticesinde siyonist düşman boşulsuz geriye çekilmeye zorlanmıştır. Tüm bunlar, yapılan planların yıkılabilirliğini kesin bir biçimde kanıtlamışlardır.

Halkımızın haklarına, ulusal davamızın geleceğine sahip çıkmak, devrimimizi çevreleyen tehlikelere karşı koymak ve ortadan kaldırmak için; Filistin Ulusal Mısaki temel yönetmenliğine bağlı olarak anti-emperyalist, anti-siyonist ve gerici çözümlere karşı olan FUK'un meşru toplantılarına alınan kararlara bağlı olmak, gayri-meşru Amman konseyini reddetme ve onun kararlarını geçersiz saymak koşuluyla, FKO'ya sahip çıkan bütün yurtsever örgüt, güç ve şahsiyetlerden Ulusal Kurtarma Cephesini kurmaları istenmektedir.

Filistin Ulusal Kurtarma Cephesi'nin kurulması, bir dizi temel siyasi görevleri ve işlevinin gerçekleştirilmesi sağlayacak örgütsel biçimin belirlenmesini gerektirmektedir.

Siyasi Görevler

1- Filistin halkının tek temsilcisi FKO'ne, ulusal siyasi ve örgütsel programına, ulusal platforma, FUK (Filistin Ulusal Konseyi)'ün meşru

toplantılarında belirlenen ulusal çizgisini ve kazanımlarını koruyan kararlarına bağlı kalmak, onun çerçevesinde cephesel faaliyetini güçlendirmek; vekalet, adına görüme, ortak etme ve kendine katma gibi halkımızın biricik temsilciliği hakkında taviz verme biçimindeki ona paralel olacak her türlü biçime karşı koymak.

2- Gayri meşru, Filistin halkımızın iradesini temsil etmemesi ve FKO'ya bağlı olmaması itibarıyla Amman ittifakı (Hüseyin-Arafat ittifakı) ile ortaya çıkarıldığı her türlü sonuçları feshetmek ve boşa çıkarmak için mücadele etmek; onu onaylayan, kabul eden ve gerçekleştirilmesine katılan herkesi yurtsever konumdan çıkması olarak adlandırmak.

3- Sapma ve karşılıksız ödün verme (tafrif) çizgisi ve onun temsilcilerini etkisiz kılmak için çalışmak, FKO'yu ulusal çizgisine yeniden getirmek, onun kazanımlarını korumak.

4- Siyonist düşmana karşı, işgal altındaki ülkenin içinde ve onu çevreleyen bütün cephelerde silahlı mücadeleyi yükseltmek, etkin rolünü ve ulusal sorumluluklarını yerine getirmek için Filistin devrim güçlerinin yeniden örgütlenmesine çalışmak.

5- Siyonist işgal ile onun uygulama ve planlarına karşı koymak, Amman antlaşmasını boşa çıkarmak ve FKO'nun ulusal programı temelinde Filistin Ulusal Cephesi'ni canlandırmak için işgal altındaki ülke içinde taslimiyetçi, sapmış, karşılıksız ödün verme (tafrif) çizgisine muhalif tüm yurtsever örgüt güç ve şahsiyetlere çağrı yapmak, Ürdün yönetimi ile onun işbirlikçilerinin kendilerine katmayı hedefledikleri gerici müdahalelere karşı koymak.

6- Filistin davasını tasfiye etmeyi, Arap ve Filistin halkının hesabına Arap-İsrail ilişkisini sona erdirmeyi, FKO'nun Filistin halkımızın biricik temsilcisi olma vasfını ortadan kaldırması hedefleyen ve taslimiyetçi ABD planlarına dahil olmayı amaçlayan Ürdün rejiminin izlediği politikaya karşı koymak.

7- Başta ülke topraklarına dönme, kendi kaderini kendisinin belirleme ve tek meşru temsilci FKO'nun önderliğinde ulusal topraklar üzerinde bağımsız devletini kurma hakkı olmak üzere, Filistin halkının sabit ulusal haklarını gerçekleştirme, bütün işgal altındaki Arap topraklarını kurtarmak için Suriye'yle olan stratejik ittifakı güçlendirmek, siyonizmin güttüğü düşmanlık ve yaptığı gasplara, ABD-İsrail egemenlik planlarına, Reagan Planı, Amman ittifakı (Hüseyin-Arafat ittifakı) ve bütün diğer Arap gerici bloğunun planlarına karşı ortak mücadele yürütmek.

8- Lübnan'da siyonist işgale karşı silahlı mücadeleyi yükseltmek gayesiyle Lübnan Ulusal Demokratik Cephe ve Emel (Nebih Berri önderliğindeki şii örgütü) ile ortak çalışmak. Lübnan'ın ulusal egemenliğini, birliğini, Arap olma özelliğini korumak ve demokratik gelişimi için bu güçlerin mücadelesini desteklemek. Lübnan'daki yerleşim kamplarında yaşayan halkımızın güvenliğini sağlamak, sivil ve sosyal haklarını korumak, onun meşru örgütlenme, siyasi çalışmaya -FKO kuruluşlarının Lübnan'daki hakları çerçevesinde- halkımızın Filistin devriminin saflarına katılma haklarını Filistin Ulusal Kurtarma Cephesi ve önderliği aracılığıyla sağlamak için bu güçlerle ilişkileri düzenlemek.

9- Mısır yurtsever güçleriyle ilişkileri güçlendirmek. FUK'un kararları ile Bağdat doruk toplantısı

kararlarına dayanarak Camp-David antlaşmalarını boşa çıkartıp, feshedilinceye kadar Mısır rejimine karşı koymak, onu kuşatma ve tecrit etmede Mısır yurtsever güçleri ile ortak mücadele vermek.

10- Filistin ve Arap sapma çizgisinin temsilcilerinin siyonist güç ve şahıslarla girdikleri gizli veya açık her türlü ilişkiye şiddetle karşı koymak. Çünkü bu bütün Arap ulusu ile Filistin halkının haklarını çiğner.

11- Emperyalizm, siyonizm ve bölgedeki işbirlikçilerine karşı verilen mücadelede ilerici ve ulusal görevlerin yerine getirilmesi için Arap Kurtuluş Hareketi, partileri, örgütleri ile mücadele bağlarını güçlendirmek. Sapma ve boşulsuz ödün çizgisi ile onun temsilcilerine karşı ortak mücadele birliğini güçlendirmek.

12- Suriye, Libya, Demokratik Yemen ve Cezayir ilerici yurtsever Arap yönetimlerile olan ittifakı güçlendirmek. Ulusal görevlerini gerçekleştirmek için Direniş ve Karşı Koyma Cephesi'ni yeniden canlandırmak.

13- Filistin Ulusal Kurtarma Cephesi'ni görevlerini gerçekleştirmek üzere desteklemek için başta Sovyetler Birliği olmak üzere, sosyalist sistem ile dünya kurtuluş, ilerici ve demokratik hareketlerle mücadele bağlarını güçlendirip geliştirmek.

14- Bağılantısız ülkeler, islam ülkeleri, Afrika ve Latin Amerika ülkeleriyle Filistin halkının adil mücadelesini destekleyen güçlerle dostluk ve yardımlaşmayı güçlendirmek.

Temel Örgütsel İlkeler

1- Filistin Ulusal Kurtarma Cephesi FKO'yu anti-emperyalist, anti-siyonist ve gerici planlara, gerici çözümlere karşı olan ulusal çizgisine yeniden geri getirmek, devrimin sürekliliğini garantilemek, sapmış çizgiyle onun temsilcilerini devirmek için geçici bir çerçevedir.

2- Filistin Ulusal Kurtarma Cephesi muhtelif yer ve alanlarda bulunan yurtsever örgüt, güç ve şahsiyetlerden oluşmaktadır. Cephe siyasal programını kabul eden herkese açıktır.

3- FUK dahilinde iç ilişkilerin düzenlenmesi cephesel ve demokratik temele dayanır.

4- Cephe, oybirliği temeline dayalı karar alan bir yurtsever önderliğe sahiptir. Oybirliğinin sağlanmadığı hallerde muhalefet eden tarafın kendi tavırını bağımsız olarak tek başına dile getirme hakkı saklıdır.

5- Cephenin önderliği temel görevlerini hayata geçirmek için ihtiyacına göre tesis edilmiş sayıda çalışma komiteleri oluşturur. Bu komiteler, cephenin önderliği tarafından onaylanması koşuluyla iç tüzüklerini ve çalışma programlarını hazırlarlar.

6- Cephenin önderliği kendisini teşkil ettikten sonra disiplin ve çalışmasını örgütlemek için iç tüzük hazırlar.

20 Mart 1985

İMZA

- 1- FUK Başkanı Halid Fahum
- 2- FKO Yürütme Komitesi Üyeleri (Arafat karşıtı 4 üye)
- 3- FHKC
- 4- El-Fetih (1983'te Arafat'a karşı koyan kesim)
- 5- FHMC
- 6- FHKC-Genel Komutanlık
- 7- El-Saika
- 8- FKC

Di Tekoşina Serxwebûn û Azadiya Kurdistan da PEŞMERGE 10. sayısından alınmıştır.

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİNİN (ERNK) İLANI VE DAYATTIĞI BAZI TEMEL GÖREVLER

Kuzey-Batı Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, 21 Mart 1985'te ilan edilen Kurdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin kuruluşu ile yeni bir döneme girdi. Kurdistan proletaryasının örgütü PKK'nın öncülük ettiği bu adım, ulusal kurtuluş mücadelemizin zafere açısından tarihsel ve belirleyici önemde bir gelişmedir.

Partimiz uzun bir süreden beridir bu tarihsel adımı gerçekleştirebilmek için yoğun bir hazırlık sürdürmekteydi. Geçmişte yürütülen teorik çalışma ve ideolojik mücadele sonucu esas hedef olan öncünün kazanılması sorunu çözüme kavuşmuş ve o dönemin temel çalışma biçimi olan propaganda çalışması yerini artık kitle ajitasyonu ve örgütlenme çalışmasına terkmiştir. Öncünün kazanıldığı, hareketin kitleler içinde önemli bir sempatiyi sağladığı, gerekli kadro birikiminin ortaya çıkarıldığı ve belli bir örgütlülük düzeyine ulaştırıldığı, Partinin yeniden inşasının temel taşlarının döşendiği ve kitleleştirilmesi sorununun kendisini dayattığı bugün, yeni mücadele döneminin özellikleri gereği örgütlenme ve mücadelede daha ileri adımların atılabilmesi için Cephe bayrağının açılması zorunlu bir hal almıştır. Gelişen aşamada ya bu adım atılarak ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni ve güçlü bir hamle başlatılacak; ya da döneme uygun düşmeyen çalışma biçimleri içinde, imha ve dağılımda dahil her türlü vahim duruma karşılaşmak kaçınılmaz olacaktır. Mücadelelerin farklı aşamalarına farklı politika, mücadele ve örgüt biçimleriyle cevap verilmediği takdirde, hareketin gelişme rotasına girmesi bir yana, giderek çürüme ve yokolma tehdidi ile karşılaşılabilecek herkesce bilinen bir gerçektir. Bu nedenle Partimiz, dönemi olumlu bir biçimde kapatmak; kitleleri örgütleyerek ulusal kurtuluş eylemine kaldırmak ve giderek ulusal Demokratik Devrimi gerçekleştirmek amacıyla, bunun ilk adımı olan Ulusal Kurtuluş Cephesini ilan etmiştir.

İçinde bulunduğumuz dönemde gerek ülkedeki koşullar ve gerekse bölgedeki gelişmeler, böyle bir adımın atılması için son derece uygundur. Günümüzde sistemler bölgede çatışma halindedirler. Sosyalist güçler, işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş hareketlerinden oluşan ilerici devrimci cephe her geçen gün gelişip güçlenmektedir. Kapitalist-emperyalist sistem tüm çabalarına rağmen kendi içinde istenilen butunlaşmayı sağlamaktan uzaktır. Bölgedeki işbirlikçi yönetimler birçok konuda anlaşamamaktadırlar. Birde bina İran ve Irak arasındaki suren savaş ve bölgedeki devrimci halk hareketlerinin gelişimi eklenince, ulusal kurtuluş mücadelesine yeni boyutlar kazandırarak için dış koşulların son derece olumlu olduğu açıkça gözlenmektedir. Yine Kurdistan'ın diğer parçalarında şu ya da bu oranda bir mücadelesinin sürdürüldüğü bilinmektedir. Kuzey-Batı Kurdistan'da, 12 Eylül askeri-faşist darbesinin gerçekleştirilmesinden sonra yönetime gelen somurgeci-faşist cunta, geliştirdiği azzin baskı, katliam ve soygun ortamında, işsizliği ve yoksulluğu daha da geliştirmiş; bir avuç hain dışındaki Kurdistan'ın tüm sınıf ve tabakalarını kendisinin uzaklaştırmıştır. Kurdistan işçi sınıfı zaten hiç bir zaman sahip olmadığı demokratik hak ve özgürlüklerden yoksunluğun yanı sıra insanlık hak ve onurundan da tümden yoksun hale getirilmiştir. Bu yönetim altında işsizler ordusu alabildiğine artmış; maruz kaldığı açık tehlikesi nede-

niyle bu kesim içerisinde isyankarlık alabildiğine gelişmiştir. Urünün karşılığı alamadığı yetmiyor muş gibi, elinde biriktirdiği en küçük değeri bile çeşitli soygun yöntemleriyle gaspedilen, somurgeci-faşist yönetimin kolluk kuvvetlerinin günlük zulüm ve katliamını yaşayan köylülük, böyle bir yönetimden kurtulmak için tüm gücünü ulusal kurtuluş mücadelesine verecek bir aşamaya gelmiştir. Ulusal ve insanlık değerlerinden uzaklaştırılmaya çalışılan, kendisine hiç bir gelecek vaat edilmeyen Kurdistan gençliği ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinde en aktif bir biçimde yerini alarak, değerli kadro ve

bir toplantıda ortaya koyduğu belirlenimler temelinde bu görevlere yeniden işaret etmeyi yararlı gördük.

Partimizin daha yoğun bir biçimde ve daha gelişmiş hazırlıklarla kitleleri örgütlemeye ve eyleme kaldırmaya çalıştığı açık bir gerçektir. Bu konuda yeni döneme yönelmemizin özelliklerini ve özgül hedeflerini ortaya koymadan önce geçmiş faaliyetlerimize kısaca göz atmak gerekir.

Parti Hareketimiz, geçmişte esas olarak kitleleri örgütlemeye değil, öncüyü kazanma gibi temel bir rol oynuyordu. O dönemin temel sorunu, teorik çalışma ve ideolojik

gisinin doğruluğunun da bir kanıtıdır. Ama bu Partimizin kitlesele bir ayağa kavuştuğu ve kitleleştirilmiş bir Parti olduğu anlamına gelmez. Bu konudaki bazı yanlış anlayışlar yüzünden, kimi arkadaşlar pratikte kitle kuyrukçusu durumuna düştüler. Bir kitle önderi olarak değil, bir kuyrukçu gibi hareket ettiler. Belki de Partimizin kitle politikasını yanlış anladıkları için böyle davrandılar. Kitlelerin arasına gittiklerinde, ajitasyonun sınırlarını ve öncünün kazanılmasını aşan ölçüde faaliyetlere yöneldiler. Açık ki bu doğru değildi. Geçmişte bunun ciddi zararlarına tanık olundu. Fazla açığa çıkma, birçok olumsuz sonucu da beraberinde getirdi. Ama yine de geneldeki etkileme olumluydu.

Peki, bundan sonraki durum nasıl olacaktı? Açık ki, bundan sonra öncünün kazanıldığı, önemli bir kadro birikiminin sağlandığı, korunduğu ve örgütlenmesine çalışıldığı, bunun doğru bir taktikle yürütüldüğü ve silahlı mücadele etrafında illegal parti çekirdeklerinin serpilip geliştiği bir durum yaşanacaktır. Doğal olarak bu yönlü çabalar başka bir yerde değil kitleler arasında yürütülecektir.

O halde bundan sonra Partimizin kitle politikası ne olmalıdır? Açık ki Partinin yeni dönemde kitle politikası geçmişte olduğu gibi salt ajitasyonla yetinemez. Yeni dönem esas itibarıyla öncünün yeniden inşası ile birlikte kitlelerin yeniden ajite edilmesi ve örgütlenmesi dönemidir. Doğal olarak bu, karşımıza "kitlelerin uygun örgütlenme biçimi nasıl olmalıdır?" sorusunu çıkarmaktadır. Geçmişte bir sorun olarak ortaya koymadığımız, sadece genel görüşler ve genel propaganda düzeyinde kalan kitlelere yönelik tespitlerimizin, bundan sonra bu genel nitelikleriyle sınırlı olarak kalması mümkün değildir; içinde bulunduğumuz dönemde kitle politikamız bu tespitlere ve dönem gerçeklerine uygun düşen biçimleri bulup ortaya çıkarmak ve onları uygulamak durumundadır. Eğer Partimiz yeni dönemde bunu yapamazsa geçmiş kötü bir biçimde tekrarlayacak; bu ise gelişmeye değil, kısırlığa ve gerilemeye neden olacaktır. Bunun için, kitle politikamızın yeni dönemden kaynaklanan özellikleri ve geçmişten farklı yanları bulunacak; Partinin yeniden inşası ile bağlantılı içinde, Parti çekirdeklerinin yeniden örgütlenmesiyle ilişkileri olacaktır. Bunlar zorunlu, kapsamlı ve yerine getirilmesi gereken ilişkilerdir.

Partinin yeniden örgütlenmesiyle içiçe ele alınması gereken kitle politikamız, açık ki bir kitle ajitasyon ve örgütlenme politikası olacaktır. Çok kısa ve somut olarak belirtmek gerekirse, burada sorun kitle örgütlenmesinin hangi ajitasyon, eylemlilik ve slogan ve giderek nasıl bir ad altında ifade edileceği, somutlaşacağıdır. Hemen belirtelim ki biz buna genel olarak Ulusal Kurtuluş Cephesi adını veriyoruz. Genelde somurge ülkeler devrimlerinde ve özde Kurdistan'ın somurge konumunun özelliklerine uygun olarak, ulusal kurtuluş mücadelemizin bugünkü aşamasında, kitlelerin direnişi ve eylemliliğinin karşılığını Ulusal Kurtuluş Cephesi biçiminde bulması gerektiğini söylüyor ve kitlelerin örgütlenmesinin temel biçimi Ulusal Kurtuluş Cephesi olmalıdır diyoruz.

Bu, elbette dünün de bir sorunu. Ama geçmişte öncü örgüt henüz kazanılmadığı için, sorun teoride bilindiği halde pratikte böyle açıkça ortaya konuluyordu. Çünkü koşullar henüz hazır değildi. Şimdi öncü kazanılmış ve önemli

bir aşamaya getirilmiştir. Günümüzde sorun Ulusal Kurtuluş Cephesinin yaratılması ve örgütlenmesidir, bu ise pratikte çözümlenmesi gereken bir sorundur.

Bu konuda gerek sosyal-şoven karakterli grup ve örgütler, gerekse uzlaşmacı Kurt küçük-burjuva milliyetçiliği geçmişten bu yana tümüyle olumsuz bir pratik sergilemektedirler. Bu güçlerden bazıları yılların partileri olduklarını soyleybiliyorlar, genel düzeyde ulusal soruna her zaman istedikleri kadar dokunabiliyorlar, ulusal baskı var diyorlar ve hatta Kurdistan'ın somurge bir ülke olduğunu kabul ediyorlar. Ama bunun gerekli kıldığı eylemi adıyla ve özülle bir türlü ortaya koymuyorlar. Daha da ötesi kitlelerin birliçsizliğinden ve direniş çizgisinin tamamen egemen olmamasından yararlanarak, kendi tutumlarını doğrulamış gibi de gösterbiliyorlar. Halbuki ezilen halkların direniş hareketlerinin hemen hemen tümünde durum daha değişikti. Ezilen halklar direniş kitleliklerinde bu bir ulusal direniştir. Direniş ezilen çeşitli sınıf ve tabakaların çıkarlarını temsil eden bir örgütün öncülüğünde gelişiyorsa, bu bir ulusal direniş cephesidir. Eğer Kurdistan'da da bir direniş olacaksa ve kitleler aktif bir biçimde buna katılacaklarsa, bunun adı da ulusal direniş cephesi olacaktır.

Cephenin çeşitli biçimleniş tarzlarından bahsedilebilir. Kurdistan'ın parçalanmışlığı, her parçanın farklı siyasal ve sosyal gelişme düzeyi, komşu halkların devrimci hareketlerinin içinde bulunduğu durum-bütün bunlar biçime ilişkin bir dizi sorunu beraberinde getirmektedir. Yine her parçanın kendine has özellikleri de beraberinde bir bütün sorunu ortaya çıkarmaktadır. Ama bütün bunlar sorunun inkârına yolaçamaz ve sadece sorun özgün biçimlerinin bulunup ortaya çıkarılması gibi bir zorunluluğu dayatır. O halde Kurdistan'da böyle bir sorun vardır. Biz, geçmişte de bunun farkındaydık. Ama sorunu daha çok teorik planda ortaya koyuyorduk. Bugun esas olarak pratik düzeyde buna cevap verirken, bir konuya daha değinmek te yarar görüyoruz.

Evet, öncü çeşitli biçimlerde ve belli bir gelişme düzeyi ile hazırdır ya da ezinin oncu kazanılmıştır. Öncü adına yaptığımız teorik, ideolojik, politik ve pratik çalışmalar bellidir. Bunda hiçbir tereddüt söz konusu değildir. Öncümüz halka onderlik edebilecek birçok hazırlığı bünyesinde gerçekleştirmiş ve daha da gerçekleştirecektir. Bu bir veri olarak ortadadır. Peki, bölgesel koşullar, ülkemizin öteki parçalarındaki durum, Kurdistan'ın somurgeleştiren ülkeler uluslarının muhalefeti ve iktidarlarının durumu, özellikle esas olarak bu bayrağı yükseltmek istediğimiz Kuzey-Batı Kurdistan ve giderek Türkiye'deki durum gözönüne getirildiğinde, bu konuda pratik olarak da belli bir hazırlık veya isteklilik durumundan bahsetmek mümkün müdür? Diğer bir deyişle, kitlelerin durumunda belli bir duyarlılık var mıdır? Kitlelerde belli bir uyarmadan ve dolayısıyla kurtuluş için belli bir istekten bahsedilebilir mi? Bu soruların cevabı ortaya konulmak zorundadır. Çünkü eğer kitlelerin uyanışında belli bir gelişme söz konusu değilse, kitleler istemlerinde ısrarlı davranmıyorsa, bu konunun biraz daha ertelenmesi gerekecektir. Eğer kitlelerin direniş katılma düzeyi alabildiğince düşüktür, kitleler yukarıda ya da düşman tarafından önemli ölçü-

Selam olsun Ulusal Bayrağımızı dalgalandıran partizanlara...

savaşçılar çıkarabilecek durumdadır. Esnaf, memur vb küçük-burjuva kesimler kazançlarıyla yaşayamaz haldedirler. Eğer tüm bu kesimlere uygun yaklaşılsa, büyük oranda mücadele saflarına kazandırılabilirler. Bunlar dışında zengin köylüler, tüccarlar, küçük-feodaller ve hakim sınıflardan diğer bazı kesimler de farklı biçimlerde ve sınırlı da olsa bu rejimden zarar görmektedirler. Uygun yaklaşımlar ve ilişkilerle bu kesimlerinde mücadeleye desteklerinin sağlanması ya da en azından tarafsızlaştırılabilir meleri mümkündür.

Ve işte Partimiz öncülüğündeki KUKC (ERNK) kitlelerin yönetiminden böylesine hoşnutsuz oldukları, daha da ötesi ondan kurtulmak için eyleme kalkmak istedikleri, geniş bir biçimde partimize sempati duymakla birlikte, henüz örgütsü oldukları ve fakat kitle örgütlenmesinin artık kendisini dayattığı bir zamanda ilan edilmiştir.

Kurdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) bugünden işçi, köylü ve aydın-çocuk bloklu temelinde tüm yurtsever halk kesimlerini örgütleyerek, eyleme kaldırmak göreviyle karşı karşıyadır. KUKC birleştirilebilecek tüm güçleri birleştirecek; tarafsızlaştırılabilircek tüm kesimleri tarafsızlaştıracak, bu temelde kendi gücünü ve etkinliğini sürekli artırırken; düşmanın saflarına sürükli dağıtarak onu tecrit edecek ve zafere doğru böylece yürüyecektir.

İçinde bulunduğumuz aşamada artık pratik gerçekleştirmesi gereken bir olgu haline gelen Kurdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanı Cephenin yaratılmasına öncülük eden Partimizin kadrolarına önemli görevler yüklenmektedir. Bu görevlerin kapsamı, anlam ve içeriği başta Kurdistan Ulusal Kurtuluş Problemi ve Çözüm Yolu broşüründe olmak üzere, çeşitli yayınlarımızda ayrıntılı ile ortaya konulmuştur. Kurdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanı nedeniyle tekrar mahiyetinde ve daha özet halinde de olsa, Parti önderliğinin

mücadele ile öncünün kazanılmasıdır. Temel çalışma biçimimiz ise propaganda çalışmasıdır. Grup ve partileşme döneminin kadro eğitim çalışmaları ile temel çalışma biçimlerimizin kitleler üzerinde de önemli etkileri oldu. Ama o koşullarda kitleleri eyleme kaldırmak için, onları kitle örgütleri içinde biraraya getirme görevini esas olarak önümüze koymadık. Kitleler üzerindeki etkimize daha çok dolaylı ajitasyon yöntemleriyle oluyordu. Partimiz kendisini örgütlerken, dolaylı olarak kitlelere de ajitasyon yapıyor; bildiriler ve eylemlerle kitleler üzerinde etkiye bulunuyordu. Halk yığınlarına yönelik planlı ve örgütlü bir çalışma yapılmadığı, yani PKK Hareketi aşama olarak o dönemde bir kitle hareketi olarak şekillenme durumunda olmadığı halde; kitlelerin geniş ilgisi ve desteği ile karşılandı.

Elbette bu kötü bir şey değildir. Bu, çizgisinin doğru olması halinde, her devrimci çekirdeğin özellikle başlangıçta hem yapması gereken bir çalışma, hem de doğal olarak karşılaşılabileceği bir sonuçtu. Ama bundan bizim kitleleri örgütlediğimiz gibi yanlış bir sonuç çıkarılmamalıdır. Geçmişte örgütlenme alanında kitlelere yön verdiğimiz ya da kitleleri kendi öz örgütüne kavuşturduğumuz biçiminde bir iddia da bulunmadığı doğru olmaz. Çünkü, o dönem koşullarından Partimiz kitlelere yönelik olarak ajitasyon faaliyeti yürütüyor, ancak kitle örgütleri yaratma çalışması yapmıyordu. İçinde bulunduğumuz döneme kadar durum esas olarak böyledir.

Eğer öncünün kazanılması aşamasında bulunduğuz sırada, Partimiz kitleler üzerinde gereken etkiyi yaratmasaydı, bir mezhep kulübü ya da öteki "sol" örgütler gibi sekte bir aygıt durumuna düşecekti. Belli ki bu da, onun çizgisinin kitleler tarafından fazlaca benimsenmediğinin bir ölçütü olacaktır.

Kısaça kitlelerin başlangıçtaki ilgisi doğrudur ve Partimizin çiz-

Ulusal Kurtuluş Cephesi sorununu ele alırken, onunla bağ içinde değerlendirilmesi gereken bir sorun da örgütlenme sorunudur. Kentte işçilerin ve esnafın ekonomik örgütlenme ve faaliyetleri; yine kırdaki köylülerin ekonomik faaliyetleri vardır. Orta ve yüksek öğrenim

1930'lu yıllarda, Almanya'da Hitler'in önderliğinde geliştirilen faşizm ve bunun giderek SSCB'ye saldırtılması, Ekim devrimi temelinde oluşan sosyalist iktidara karşı, emperyalizmin verdiği en örgütlü, en karşı-devrimci ve en kanlı cevapıdır. SSCB'nin ilanı ile birlikte dünyanın 1/6'sını kaybeden emperyalistler, yeniden hakimiyetlerini tüm alanlarda tesis etmek amacıyla, dünyanın bu ilk sosyalist ülkesine karşı yaygın komplolara girişirler. Hitler'in Almanya'da başı geçirilmesi bu komplo nun bir parçasıdır.

Bu nedenle Hitler faşizmini sadece Alman ulusu içinde ortaya çıkan bir olay olarak görmemek gerekir. Bu gelişmede baştan itibaren tüm emperyalist mihrakların işbirliği olduğu ve bunun sonucu olarak da faşizmin iktidara tırmanışına göz yumulduğu açık bir gerçektir. Ekim devriminin ardından, Sovyet anavatan toprakları çevresinde başlatılan emperyalist kuşatma, 1920'lerde daha da geliştirilerek, proletarya iktidarının yıkılmasına varıncımlık istendi. Proletaryanın kahraman direnişisiyle boşa çıkarılan emperyalist kuşatmanın ardından, daha sistemli ve köklü bir saldırı geliştirilmenin gerekliliğine inanan emperyalistler Almanya'da Hitler'in gelişmesine bizzat ittifakla destek sundular. Fakat, bilindiği gibi gelişmeler hiçte umdukları tarzda gelişmez. "Sahibini yiyen Frankenştayn" misali Hitler'in kendi yaratıcı ve destekçilerine yönelik sonucu, faşizme sundukları yoğun destek tavrılarından vazgeçerek, karşısına yer almayla başlarlar. Bu gerçeklerin güçlü bir tarzda irdelenerek kavranması, günümüzde geliştirilmek istenen faşist dayatmalar ve buna karşı mücadele sorununun açıkça çıkarılması açısından büyük önem taşımaktadır.

Faşist rejim, kendisini Hitler'in şahsında insan varlığının en gerici, en tehlikeli güdülerinin ayaklandırılarak ve bunların da sosyalizme karşı harekete geçirilmesi ile kanıtlamak istemiştir. Bunu da sosyal, siyasal ve ekonomik örgütlenmelerini devlet gücüne bütünüleştirerek, insanlığın en büyük kazanımını imha ederek yerine getirmiş istemiştir. Böylece faşizmin sosyalizme karşı mücadelede burjuvazinin vazgeçmeyeceği bir silahı olduğu ve bunun da devrimci gelişmeleri emperyalizme ağır darbeler vurarak ilerlediği bir dönemde mutlaka kullanılması gerektiği gösterilmeye ve kanıtlanmaya çalışılıyordu. Başarı olduğunda vazgeçilmez bir örnek olarak daha da yaygın bir biçimde insanlığın başına bela edilecekti.

Batılı bilim adamları faşizmi, kapitalist-emperyalist sisteme var olan köklü ilişkileri değil, Alman ulusunun bazı ırki ve ulusal özellikleriyle, izah etmeye ve bunlara dayandırmaya büyük özen gösterirler. **Oysa faşizm, yalnız Alman ulusunun şoven duyguları ve bazı gerici tarihsel özellikleriyle izah edilemez.** Alman ulusunun bazı tarihsel özellikleri böyle bir şeyin gelişmesine daha elverişli bir zemin oluşturabilir. Ama esas nedenin bu olmadığı ve buna dayandırılmayacağını bir çocuk dahi bilebilir. Nitekim böyle olsaydı; İtalya'da Mussolini'nin İspanya'da Franko'nun vb. daha bir çok ülkede faşistlerin ortaya çıkmaması gerekirdi. Tam tersine faşizmin bizzat emperyalist sistemin yaşadığı gelişmelerin bir ürünü olduğu ve III. bunalm döneminin aşılmasında emperyalizmin zorunlu olarak yönelmek zorunda kaldığı bir gelişme olduğu açıktır. SSCB'nin doğuşu ve proletarya iktidarının sağlamlaşması temelinde giderek güçlenmesi, Ekim devriminin açtığı çığır ile büyük bir yükselme göster-

FAŞİZME KARŞI BÜYÜK ZAFERİN 40. YILDÖNÜMÜNDE ARTAN FAŞİST SALDIRGANLIK ve DAYATILMASI GEREKEN GÖREVLER

ren ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişmesi ve proletarya devrimleriyle bütünleşmesi vb. gibi özellikler, emperyalistleri de karşı-devrimci saldırıları yoğunlaştırma çabaları içine sürüklemiştir. Hitler faşizmi bu açıdan kapitalist-emperyalist sistemin en tekeli, en gerici, en şoven kesimlerinin açık bir diktatörlüğünden başka bir şey değildir.

**"Biz ileriye doğru
öyle hareket
etmeliyiz ki, bütün
dünyada işçi sınıfı
bize bakınca:
İşte
benim öncü birliğim,
İşte benim darbe
tugayım, İşte benim
işçi hükümetim, İşte
benim vatanım
dilyebilsin..."**

J. STALİN

İnsan tabiatıyla bağdaşmayan, insanın varlığını, onun ilerici bakış bilincini tehdit eden tüm rejimlerin tarihte başına gelenlerin Hitler'in de başına geleceği daha ilk dönemlerinde belliydi. Ama gericiğin, tarihin bu ileriye akışından ders çıkarma yönünde değil, onun iktidar temelinde geliştiği açıktır. Faşizm tam da, bu tarihin ileri akışının her yönüne düşünsel, kültürel, ahlaksal, ekonomik, sosyal ve siyasal reddinin başladığı noktada şekillenen bir rejimdir. Çünkü faşizmin üzerinde yükseldiği temel, tüm bu değer yargılarının ayakları altında çöğnenmesiyle ancak yaratılabilir. Gerici sınıflar, çıkarlarını tehlike gördükleri anda, hertürlü ileri ve insani değerlere karşı tahammülsüz oldukları ve insanların sömürülmesi ve alçaltılmasından başka hiç bir şeyi düşünmedikleri bir ortama gelindikten sonra, en barbar, en kanarlık faşist rejimlerin devreye girmesi kaçınılmazdır. Bu, sadece kapitalist-emperyalist sistemde yaşanan veya ortaya çıkan rejimler değildir. Tarihin değişik dönemlerinde, özellikle de egemen sınıfların iktidarlarını sürdüremez bir duruma geldiklerinde, bunların alabildiğine derinleştiği dönemlerde bu tür rejimler gündeme girer. Kapitalist-emperyalist çağda bu rejimlere faşizm denir. Bunun örneklerine geçmişte Almanya'da, İtalya'da, İspanya'da bugün ise Şili'de, Türkiye'de vb. diğer bazı ülkelere rastlanmaktadır. Tarihte ise, ilk çağlarda Roma'da -Neron gibi-, Ortaçağlarda ise, Çarlık Rusyası ile Osmanlı imparatorluğunun çöküşü dönemlerinde rastlanır. Tarih biraz diktlediğinde görülecektir ki, her sömürücü toplumun çöküş aşamasında benzer rejimler ortaya çıkmakta ve egemenliği altındaki sınıflara ve halklara kan kusturmaktadır, sayısız katliam ve imha politikasını geliştirmektedir.

İşte faşizm de, emperyalist-kapitalist sistemin çöküşe gittiği bir dönemde ilerici insanlığa ve sosyalist sistemin doğmasına karşılık veren böylesi bir özelliğe sahiptir. Çöken her rejim gibi emperyalizmin de, buhranını atlatmak, biraz daha olsa yaşamını sürdürebilmek için böylesi bir yola başvurması, en son sınıflı toplum olması itibarıyla,

bunu daha da azgın bir biçimde gerçekleştirmeye yönelmesinin fazla yadrganacak ve şaşılacak bir yönü yoktur. O, tüm sınıflı toplumların deneylerini kendisinde toplayarak ve bunu da halklara faşizm olarak dayatırken, elbette her şeyden önce kendi varlığını devam ettirmeyi düşünecektir. Yoğunlaştırdığı şiddet ve baskıyla halkları ve sınıfları sindirebileceğini mi u-

insanlığın ve tarihin ileriye akışına karşı kör, duyarsız ve tehlikeli eğilimlerin bugün için de geçerli olduğudur.

Kapitalist-emperyalist sistemin başı Reagan, tam da Hitler faşizminin yıkılışının 40. yıldönümünde, faşizmin beşiği Almanya'ya ziyarette bulunarak, SS'lerin mezarlığını ziyaret ederek, bir SS subayının mezarına çiçek koyması tarihsel bir uzlaşmadır. Bu hareket "faşizmden ayrı bir yönüm yok, onunla türdeşim" demekten başka bir manaya gelmez. İlerici insanlığın bu davranışı nefretle anmasına ve karşı çıkmasına rağmen, Reagan'ın böylesine cüretkarca davranışının temelinde başka bir neden yoktur. Faşizmin ruhunun kendisinde yeniden yaratan ve bunda bir hayli de ileri giden Reagan, Hitler'in çıkardığı II. Dünya savaşının daha korkunç bir savaşta dünyayı sürüklemek istiyor, tüm insanlığın yaşamını tehdit ediyor Avrupa'ya yaptığı son gezisinde açık savaş kıskırtıcılığı yapmaktan çekinmediği gibi, nükleer silah tehditlerini yeniden savurdu.

Reagan, bugün Hitler faşizmi ile 40 yıl sonra da bile olsa uzlaşmakta, onun tarihsel mirasına sahip çıkmaktadır. Batının burjuva demokratik geleneklerini de bu uzlaşmaya zorlayan Reagan, böylece tarihte işlenmiş bir hatayı bertaraf etmeye çalışmakta, Hitler'e karşı oluşan birliği bugün Hitler'in ruhunun canlandırılması ve geliştirilmesine dönüştürmeye çalışmaktadır.

Bilindiği gibi Batı-Avrupa II. dünya savaşında Sovyetler Birliği ile ittifak yaparak, uluslarını faşizm belasından kurtarabildiler. Ancak Reagan, bunun bir hata olduğunu belirtmekten çekinmeyerek, yapılması gerekenin faşizmle ittifak halinde SSCB'ye saldırmak olduğunu söylemektedir. Reagan 40. yıldönümü dolayısıyla yaptığı konuşmada, Hitler'in yenilgiye uğratılmasında SSCB'nin rolüne değinmediği gibi, tehlikeli bir girişim içinde olduğunu, Avrupa Konseyi ve çeşitli ülkeler parlamentosunda yaptığı konuşmalarla açığa koydu. Bu konuşmaları geniş protestolara yol açmış, İspanya'da milyonlarca kişi,

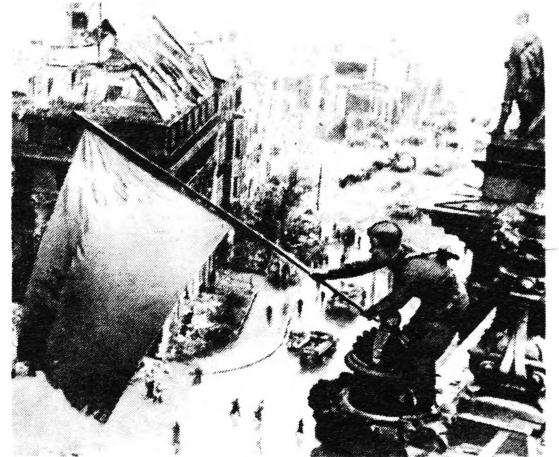
dir. Geçmişte faşizme karşı yaratılan ilerici Batı ile Sovyetler Birliği ittifakının karşısına bu kez, çağımızın Hitler'i Reagan'la batılı devlet adamlarının sosyalizme ve ilerici insanlığa karşı ittifakı geçirilmek isteniyor. Bu ittifakı geliştirmek her ne kadar görünürlüde yalnız Reagan görüyorsa da, ortaya çıkan gelişmelere bakıldığında yalnız olmadığı görülmektedir. Alman başbakanından İngiltere başbakanına kadar, Avrupa'da Reagan, bir çok destekçisini kolaylıkla bulabilmektedir.

Hitler faşizminin özellikleri hakkında görüşlerini ileri süren batılı tarihçilerin bu gelişmeler ışığında değerlendirmeleri ele alınınca, tarihten hiç ders çıkarmadıkları açığa çıkmaktadır. Tam tersine ortaya atıkları düşüncelerle tehlikeli sonuçlara vardıkları görülmektedir. Faşizmin, kapitalist-emperyalist sistemin yaşadığı bunalmın bir ürünü olduğunu gözardı ederek, bazı ulusların bazı özelliklerine dayandırmaktadırlar.

Hitler faşizminin yıkılışının 40. yıldönümünde, çıkarılması gereken en önemli ders, artan faşist saldırılarına ve tırmanışa karşı daha güçlü birliklerin yaratılmasıdır. Bugün, Reagan yanına batıyı da alarak, tüm halklara karşı azgınca bir karşı-devrimi dayatıyor. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm sosyalist ülkeler ve ilerici insanlık, sadece faşizm belasından kurtulmanın yıldönümünü kutlamak ile yetinme değil, dünya genelinde faşizmi yaygınlaştırmak isteyen ABD emperyalizmine ve onun başı Reagan politikacılığına karşı yine tüm faşist karakterli rejimlere karşı halkların devrimci hareketini ön plana çıkarmak göreviyle karşı karşıyadır. Bu konuda gösterilecek en küçük bir zaafiyetin emperyalizm tarafından dünya halklarına karşı azgın karşı-devrimci dayatma nasıl kullanılabileceği açık bir gerçektir. Geçmişte Sovyetler Birliği'nin kurulması ve yaşatılmasında büyük emeği geçen ve özellikle de II. Dünya Savaşı'nda faşizme karşı kazanılan zaferin büyük komutanı ve büyük halk kahramanı Stalin yol-
daşın ölümünden sonra, SSCB'de başa geçelerin "barış içinde birarada yaşama", "Detanti" vb. uzlaşma politikalarının bugün Reagan tarafından sosyalizme karşı nasıl bir saldırı aracına dönüştürüldüğü gözler önüne getirilirse, bu konunun önemi ve gösterilmesi gereken dikkat kendiliğinden ortaya çıkar.

Emperyalizmin sosyalizme ve genelde dünya halklarına karşı geliştirdiği saldırılar ekonomik cepheden askeri cepheye kadar sosyal, siyasal, kültürel, ideolojik vb. daha bir çok alanda da yaygın bir biçimde sürekli geliştirilmekte, birçok gerici mihrak faşizme özendirilmektedir. En başta da Reagan'la birlikte

Devamı 23. sayfa

Reagan'a karşı gösteri düzenlemişlerse de, bazı gerici mihrakların faşizmin yeniden hortlatılarak geliştirilmesine çalıştıkları gözardı edilemez. Bu konuda geçmiş mirası temelinde şekillenmek isteyen Alman Hristiyan Demokrat Hükümetin Başbakanı H. Kohl, Reagan ile kolkola girerek mezarlığı ziyaret etmeleri faşizmi körüklemekte ve iktidara getirmekte bir hayli pervasız davrandıklarını göstermekte-